

EYRIPPI-

ΔΟΥ ΤΡΩ-
ΑΔΕΣ.

EVRIPIDIS
Troades.

LONDINI
Aptud Ioannem Dayum
1575.
Cum gratia & priuilegio.

ପାତାରେ ପାତାରେ ପାତାରେ ପାତାରେ ପାତାରେ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΡΩΑΔΩΝ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΠΡΟΣΟΠΑ.

Ποσφδῶν.	Ταλιθίειος.
Αθηνᾶ.	Κασαΐδρα.
Εκάβη.	Αυδρομάχη.
Χορός αὐχμαλωτίδων	Μενέλαος.
Τρωάδων.	Ελένη.

Προλογίζεται δέ ο Ποστόπων.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΤΡΩΑΔΕΣ.

Κωλιπών Αιγαίον ἀλιμορόν Εάβος
ωόντγ, Ποσφδών, Ενδα Νηρήδων
χορδές
κάλλισον ἵχνος ἐξελίασθσι ποδός.
δέ δυ οὐ γάρ ἀμφὶ τινάδε Τρωϊκὴν
χθόνα

φοῖβος τε, καὶ γά, λαίνγις τούργας πέριξ
ορθοῖσιν ἔθειαν κανόσιν, δυποτέρην φρενῶν
ζυγοὶ ἀπέξη τοῦλις ἐμβλήματα πόλει,
διναὶ καπνούται, καὶ πόρος Αργείας δορὸς
δλωλε πορθυθεῖστ'. οὐ γάρ παρνάσιος
φωκεὺς Επίδος, μιχαναφσι Παλλαδίος
δηκύδημον ἵππον τευχέων ξωαρμόσας,
τούργαν ἔπειμφεν σύντες ὀλέθριον βάρος.
ἔθεν πόρος αὐδρῶν ὑσέρων κληδώνεια
δόντρος ἵππος, κρυπτὸν ἀμπίσχων δόρυ,
ἔρυμα δ' ἄλση, καὶ θεῶν ἀιδάκιορα
φόνφ καταρρέει. πόρος δὲ κρηπίδων βάθροις,
πεπλωκε Πρίαμος, Ζηνὸς ἐρκίς θανάτον.
τολὺς δὲ χρυσός, φρύγια τε σκυλέουματα
πόρος νᾶντος Αχαιῶν τεμπεῖαν. μέρος δὲ
τορύμνην δύρον, ὡς δεκαστόρω φρόνγα
ἀλόχθες τε, καὶ τέκν' εἰσίδωσιν ἀσιδηοι,
οἱ τηνίδες πειράτευταιν Ελλινες πόλιν.
ἔγω δὲ (νικῶμας γάρ οργείας θεῶ
Ηρας, Αθάνας δὲ, ἀποτινεξῆλον φρύγας)
λείπω τὸ κλφνὸν Ιλιον, βαμβάς τε ἐμόις.
,, Εριμία γάρ πόλιν ὅταν λάβη κακή,
,, Νοσφτὰ τοῦλις θεῶν, δυδέ τιμάσθαι θέλει.

Α.β.

τολλοῖς

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

πολλοῖς δέ κακοτοῖσιν ἀγχιμάλωποῖσιν,
 βοῶτοις σχέδιμαινδροῖς, δέ επιστόταις κλυρόχοδροῖς.
 καὶ τὰς μὲν ἀρκάς, τὰς δέ τε θεοσαλδες λεωνές
 ἐλική Αθηναίων δέ τε Θητεῖδαι τορόμοις
 ὅται δέ ἀκλυροὶ Τρωάδων, ὑπὸ σέληναις
 τάγετος ἐστι, τοῖς τορώτοισιν δέσποινδροις
 τρατός. σωὶς αὐτοῖς δέ λάκεψα ταῦδεροις
 Ελένην, κομιηθεῖστος ἀγχιμάλωπος ἀρδίχως.
 τίνιδες ἀθλίαν, τίνιδες εἰ τις εἰ Θράνθελει,
 τάρεσιν Εγχέβιη, καὶ μόνη τωντῶν πάρος.
 δακρυχέσσοις τολλάκι καὶ τωντῶν ὅπερ.
 οὐ τῶν μὲν ἀμφὶ μητῆρι Αχιλλέας τάφος,
 οὐκέτι τέθνηκε τηλιμόνως Πολυξένη.
 φρόδος δέ τε Πρίαμος, καὶ τέκνον. οὐδὲ τάροιθεν
 μεθηκή Απόλλων δρομάδα Κασανδραν, ἀνατ.
 τὸ τὸ δεῖπνον ταραλιπῶν τότε οὐσεῖτες,
 γαμεῖτειδίγως σκότιον Αγαμέμνων λέχος.
 ἀλλ' οὐ τοτε οὐτούχοσα χαῖρε μοι πόλις.
 ξεσόν τε πύργωμα, εἰ σε μὴ διώλεσεν
 Παλλὰς Διός πάντες, οὐδὲ τὸν σὺν βάθροις έτι.
 οὐδὲν οὐδὲν τὸ γένει μὲν ἀγχιτον παῖδες,
 μέγαν τε δάμον, σὺν θεοῖς τε λίμιον,
 λύσασαν ἔχθραν τὸ τάρος, προσενέπειν;
 οὐδὲν τὸ γένει τοιούτοις διητίλια.
 „ Αναστ Αθανά, φίλον δὲ μικρὸν φρενῶν.
 οὐδὲν Επήνετο ὄργας οὐδὲν φέρω δέ σοι
 κοινὸν εἴμαστη τὸ εἴς με Θν λόγος, ἀνατ.
 οὐδὲν μὴν σὺν δεῶντις, κοινὸν ἀγγέλλεις ἔπος,
 οὐδὲν Ζευδες, οὐ καὶ δαμιόνων τινὸς τάρα,
 οὐδὲν δυκα, ἀλλὰ Τροίας δινεκέντητα βαίγομέν,
 πρὸς σὺνδιαφῆγμας διώματιν, ὡς κοινῶν λάβει.

ΤΡΟΑΔΕΣ.

πο θηπου δὴ ἔχθραν τὸ πρὴν σκύβαλον γανῆ,
 εἰς οἰκλον ἥλθες πυρὶ χατιγάλωμένης;
 ἀλη οἰκεῖσε τῷραντ' ἀνελθε. κοινώσκη λόγους,
 καὶ συμπονήσεις, ἀν ἐγὼ πραξῆμα θέλω;
 πο μάλιστ'. ἀταρδὴ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθῆν,
 πότερον Αχαϊῶν ἔυρεκ' ἥλθεις, ἢ φρυγῶν.
 ἀλη τὸις μὲν πρὶν ἔχθρος εἰς Τρῶας ἐνφράναι θέλω,
 σραῖσθ' Αχαϊῶν νόσον ἐμβαλεῖν πικρόν.
 πο τίδ' ἔδει τιμῆσαι ἄλλοτ' εἰς ἄλλους βόπους,
 μῖσσεις τε λίσται, καὶ φιλεῖς, ὃν ἀν τούχη;
 ἀλη σὸν οἴδε ὑπερισθεῖσαν με, καὶ ναοὺς ἔμούς,
 πο τίδ' εἰς Αἴας ἔιλκε Καταίδραν βία.
 ἀλη κόσμην γ' Αχαϊῶν ἐπαθεν, σὺνδ' ἥκους τὸ πο.
 πο καὶ μίνιστρερταν τὸ Ιλιον δῆσθε θένει.
 ἀλη τοιγάρφος φετεὶν Κίβούλομαρμράσαυ χρυσῶς.
 πο ἔτοιμον ἀβούλητάπ' ἐμύθ. μράσεις δὲ τοις
 ἀλη δύσνοσον αὐτοῖς νόσον ἐμβαλεῖν θέλω
 πο σὺ γῆ μλύουσιν, ἢ καὶ ἀλμυραν ἄλλα;
 ἀλη ὅταν τῷρες οἴκους ναυσολῶστ' ἀπὸ Ιλίου,
 καὶ ζεὺς μὲν δμερον καὶ κάλαζαν ἀσπετον
 τέμφε, γνοφάδην τὸ ἀθέρος φυσῆματα,
 τέμοι δὲ δώσθην φησί τῷρε κεραύνιον,
 βάλλουν Αχαϊοὺς, νᾶις τε πιμπρανάμα τυρέ.
 σὺ δ' αὖτὸν σὸν παράσχες. Αἰγαίον πόρον
 τειχυμίας βρέμονται, καὶ δίναμες ἄλλος.
 ποληὶ θεὸν δὲ τεκρῶν κοῖλον Εὐβοίας μυχὸν,
 ὃς ἀν τολοιπόν τῷρε αὐτάκτορέ θεοτεῖν
 ἐδῶστ' Αχαοῖς, θεούς τε τοὺς ἄλλους στέβειν.
 πο θεαὶ τάδε. ἡ χάρις γάρ δὲ θεού μαχρῶν λόγων
 δεῖται. ταράξω τέλαιγος Αἰγαίας ἄλλος.
 ἀκίλη δὲ Μυκόνου, Δήλιοι τε χοιράδες,

Α.γ'.

Σκῦρος

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Σχῦρός τε. Λιμνος θ', αἱ Καφύρειοι τὸν ἄκραν,
 τολλῶν θανόντων σώματα ἔξτσι νεκρῶν.
 ἀλλ' ἐρπ' Ολυμπον, καὶ κεραυνίς Βολῆς
 λαβόντα ταῖς δέ εἰς χερῶν, γαραδόκει,
 ὅταν σράτευμά Αργείων θεῖη κάλως.
 „ Μῶρος δὲ, θνητῷ δέσις σκπορθῆς τόλδε,
 „ Ναόυστε, τύμβος τοῦ ιερά τοῦ κεκμυκόταν.
 „ Εριμία δόους, αὐτοῦς ὄλεθρον.
 χο ἀνα δυσδάμων, τεδίθεν κεφαλῶν
 ἐπάειρε δέρμα. σὸκέπι Τροία
 τάδε, καὶ βασιλεῖς ἴσμον Τροίας.
 μεταβαλλομένης δάμονος, αὐτέχγ.
 „ πλεῖ κατὰ πορθμὸν, πλεῖ κατὰ δάμπονα,
 „ μὴ δὲ προσίη πρῷαν βιότη,
 „ πρὸς κῦμα τολέθσα τύχασιν.
 ἔχο αἴ, αἴ, αἴ, αἴ.
 τί γάρ δέ σοι τάρα μοι μελέα σενάχθι,
 οὐ ταῖς ἐρρέει, καὶ τέκνα, καὶ ταῦτα,
 φτωλὺς δύχος συσελλογὴν
 προγόνων, ὡς δύνεν θάρσα.
 τί με χρὴ σιγαῖ; ποτὲ μὴ σιγαῖ;
 ποτὲ δὲ θρίμωνσα; δύσκων δέ γὰρ δάμονος
 ἀρθρῶν κλίσιος, ὡς διάκειμαι,
 ναῦ τὸν σέρνοις λέκβοιτι ταῦτοι?
 δι μοι κεφαλῆς, δι μοι κροτάφων,
 πλευρῶν δέ μοι τάθος εἰλίξαι,
 καὶ διαδύναμι θάτον, ἄκανθαι
 τοῖς ἀμφοτέροις τοῖχος μελέων,
 δηλί τοῖς αὖτις δακρύων ἐλέγχος.
 μῆσα δέχ' αὐτὴ τοῖς δυσκένοις,
 ἔτας κελαδεῖν αχορίστης.

πρώτας

ΤΡΩΑΔΕΣ.

πρόρομναῖσιν ὀκεῖσι,
 Ιλιον ἱεράν, ἀμφίπολις
 δίδιλλα περφυροειδέα, καὶ
 λιμνήσις Ελάδος ἐνόρμυς
 αὐλῶν παγαῖς συγνῶ,
 συρίγυων τὸ ἐυφθέγγωφωνό
 βαίνδσαρι, πλεκτάν Λίγύπτιοι
 παγδέιαις ἔξηρτησαθε.
 αἼ, αἼ. Τροίας ἐν κόλποις, —
 —τὰν Μενελάος μετανιασόμηνα
 συγνάν αλοχον, Κάσωρι λέβαν,
 δέ τὸ Εύρωτα δύσκλασιν, ἀσφάζει μὲν
 τὸ πεντήκοντα ἀροτῆρα τέκνων,
 Πρίαμον, ἐμέ τε μελέαν Εκάβιν
 ἐς τάνδ’ ἔξωχδοι ἀταν.
 ἄμοι θάκες, δισ θάσω,
 σκίλιναῖς, ἐφεδρος αγαμεμνονεῖαις.
 δόσιλα δ’ ἀγοματι γραῦς ἔξ δικων
 καθρᾶτοι περικεῖται πενθήρι
 κρᾶτοι περιποθήσοτοι οἰκτρῶες.
 ἀλλ’ οὐ τοῦτο οὐ περιποθήσοτοι
 ἀλοχοι μελέασι, καὶ καθραὶ, καὶ δύστυμφοις,
 τύφεται Ιλιον. αἵρεσι μὲν
 μάτηρ δ’ ὡς τις πήλινοις κλαγγάν
 ὅρνισιν ὅπως ἔξαρξωγώ
 μολπάν, δισ τὰν αὐλὰν, σίαν ποτέ δι
 σκήπτρω Πριάμος διερρέμοι μέρα
 ποδὸς, ἀρχεχόρος πληγαῖς φρυγίας
 θυκόμποις ἔξηρχον θεόυσι.
 ΧΩ Εκάβιν, πίθροεις; πίθροεις; πίθεις θωύαρδος;
 διαγέρη μελάθρων, τοις δισ οἰκτίζη,

A. d.

δικά

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

διὰ δὲ σέργων, φόβος αἰσχυνής
Τρωάσιν, οὐ τούτοις οὐκωνέστε
δύλειαν αἰτάζεσσιν.

ἐκά^τ ὦ τέχν', Αργείων πρὸς ναῦσιν
δὴ κινέταυ κωπήρις χείρ.

δι' γὰ πλάμων, τι θέλεσθ'; Πηγε δέ με τάλαιραν
ναυαρθλώσουσι παῖδες ἀπό γῆς;

χο^τ σύκοιδέ, εἰκάζω δὲ ἀταν.

ἰώ, οὐ. μέλεσμη μόχθεων ἐπαχθσόμενα.

Τρωάδες ἔξω κομίσαντες δίκων.

σέλλος Αργείοι νόσον.

ἐκά^τ οὐ, οὐ. μὴ ταῦ μοι λαν βακχέυσαν

Κασανδραν τέμπανθ' ἔξω,

αὐσχύνων Αργείοισι μανάδ'. ἐπ' ἀλγεσι δὲ ἀλ-
ιώ. Τροία Σοίαδύσαν, ἔρρεις. (γαντῶ.

δύσανοι δὲ οἱ σὲ λιπόντες,

καὶ ζωντεεκάδη μαθέντες.

χο^τ διμοι. τρομερὰ σκληρὰς ἐλιπον

τάστ' Αγαμέμνονος, ἐπαχον θυμόνα

βασίληα σέθεν, μὴ με κλείνεν

δόξ' Αργείων κῆταυ μελέαν.

ἢ κατὰ πρύμνας ἢδην νάυσιν

σέλλονταυ κινέν κώπας.

ἐκά^τ ὦ τέχνον, δρθρέουσαν φυχαδ-

σκηπληχθέστηλον φρίκα.

ἢδην τις ἔβα Δαναῶν κῆρυξ,

δέ, πρόσκεμμα δούλα πλάμων.

ἐγγύεπουκεῖστα κλύρου. Εκά. ιώ, οὐ.

τις μὲν Αργείων, οὐ φίλωταν,

ἢ νησάμαν ἔξει κῶραν

δύτανον πορρῷ Τροίας. φεῦ, φεῦ.

ΤΡΩΑΔΕΣ.

έκριτος, δ' ἀπόμινον, τῷ περ γάρ τοι
 μάλιστα θραύσεις, ὡς κακόν, δέ
 σπειλαία τεκρός μορφός,
 γεκύων ἀμέμνηνα ταράχης περιθύριον
 δι ταράχης περιθύριον τιμάσ.
 χο αὖ, αὖ. τοίοισιν δ' οίκτοις
 τὰς σὰν λύματα μέσοις σπειρεῖς;
 έκριτος οὐδέποτε ισοῖς κερκίδαι
 μιγεύσας μέσαλλάς εις,
 γένετοις τεκέων σύμματα λεύσας,
 τέσσας τοι μόρχης έξι κρείσυης,
 δι λέκχοις πλαθεῖσ' Ελλαίων,
 δέρρετον οὐδέποτε μάτα, καὶ δάμιμον,
 δι τειρίεως οὐδέποτε μάτη,
 περόστατος οίκτοις
 τῆλμα σεμνῶν οὐδάτων θεομάρ.
 χο τάν κλεινάν τεθεὶς θέσις μέρη
 Θησέως θειδάμησονα χώραν.
 έκριτος μηδ' οὐδίνα γ' Εύρώτα
 τάν έχθισαν θεράπυταν Ελένας,
 ενδέ αὐτάσσω Μενέλαος δόσιλαν,
 δέ ταξ Τροίας πορθητῆς.
 τάν Πίναρος σεμνὴν χώραν,
 θρησπῖδ' ολύμπος καλλίσαν
 διλβον Βρίθην φάμαν πάχη-
 σ' οὐδαλεῖ τ' έυκαρπία.
 τάν δὲ δεύτεροι μοι μετά τὰν ιεράν
 Θησέως γαθέαν χώραν,
 καὶ τάν αὐτονάν Ηφαίστου
 φοινίκας αἰλίρη χώραν.

Β.α.

Σικελῶν

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Σικελῶν ὄρέων ματέρ' ἀκούω
κηρύσσειθαι, τεφάνοιστ' ἀρετάς,
τάν τ' ἀγγιτέσσαν γᾶν
Ιονίῳ νᾶσιν τόνιῳ,
διν ὑδράνηνδ καλλισέων
δέξανθάν χαίταν πυρσεύων
Κράνθις, ζαθέας πηγαῖσι βέφαν.
ἴνανδρόν τ' ὄλειζων γᾶν.
χαὶ μὲν Δαναῶν ὅδ' ἀπὸ σρατιᾶς
κῆρυξ, νεοχμῶν μύθων ταμίας,
δέξανθών.
δέλλας γάρ δὲ
χθονός ἡδη.
ταλ Εκάβη, πυκνὰς γάρ διαδα μὲν Τροίαν ὁδόν
ἐλθέντα, κῆρυξ δέ Αχαιῶν σρατός.
τηγωσμάρως δέ ταὶ πάροιθε σοι, γυάμη,
Ταλθύβιος ἡκώ, κοινὸν ἀγγελῶν λόγον.
ἐκφ τόδε τίσθε φίλας Τρωάδες, δόρος δὲ τόδε τὸν μοι ταλλα.
ταλ δέδη κεχλήρωας, εἰ τόδε τὸν ἡμῖν φέρος.
ἐκφ αὖ, αὖ. πίνα γέ τη Θεογαλίας πόλιν, ἡ φθι-
άδως ἔπιας γέ τη Καδμείας χθονός;
ταλ κατ' ἄνδρα, ἐκφένη, κούχονδ λελόγχατε.
ἐκφ τίν' ἄρα, πίν' ἐλαχον, τίνα πότμος ἔυτυχής,
τῆλ Ιλιαδῶν μάρει;
ταλ οἰδε. ἀλλ' ἐκαστα πασθανέ, μὴ πάνθ' ὅμη.
ἐκφ τόυμαν δέ τις ἄρετε τέχος,
ἴννεπε, πλάμονα Κασάνδραν;
ταλ δέ αὔρετόν γεν ἐλαβεν Αγαμέμνονον ἄναξ.
ἐκφ ἡ τᾶ λακεδαιμονία νύμφα δόύλαν;
ἰώ μοι μοι.
ταλ δυκ, ἀλλὰ λέκβων σκότια γυμφευτήρας.

ΤΡΩΑΔΕΣ.

ἐκφέτη τὰν φοίβης παρθένον, οὐ γέρας δέ χρυσόκόμας
δῶκεν, ἀλεκτόν ζωάν;

ταλαντός ἐτόξευστος αὐτὸς σύνθεου κόρης.

ἐκφέτη τέκνον ζαδέοις
χλυτίδας, χάπιό χρόδες αὐτούς
δυτίδης σερέων ιερόις σολμόις.

ταλαντός γάρ μέγ' αὐτῇ βασιλικῶν λέκτρων τυχεῖν;

ἐκφέτη τί δέ νεοχικὸν ἀπέ οὐδένειν
ἔλαττετε τέκνος πάτερ μοι;

πολυξένιων ἐλεξαῖς, οὐ τίν' ισορεῖς;

ταλαντός τάυταν, καὶ πάλιος ἐγενέσεν;

ταλαντός τύμβῳ τέταχθαι προσπολεῖν Αχιλλέως.

ἐκφέτη φίλοι οὐδέ τάφω πρόσπολον ἐτεκόμαν;
ἀτὰρ τις δέδην νόμος, οὐ
τί θέτμιον, οὐ φίλος, Ελλάνων;

ταλαντός θυδαμηρόντες πάμδα σινά. ἔχει καλῶς.

ἐκφέτη τί τόδε ἐλακεσ; ἀρά μοι πέλιον λέυστε;

ταλαντός τόπτων νιν, οὐδέ παπιλλάχθαι κακῶν.

ἐκφέτη τί δέ οὐ τῷ χαλκεομίτορος
Ελλόρος δάμαρ Ανδρομάχη τάλαντα,
τίν' ἔχει τύχαν;

ταλαντός καὶ τηνίδα Αχιλλέως ἐλαβε ταῦτα θεάμφρετον.

ἐκφέτη οὐδέ, οὐ πρόσπολος, ἀ φειτοβάμονος
χερὶ δευομένα βάκτρου
γεραμῷ κάρα;

ταλαντός θάλαχος Οδυσσεύς ἐλαχθάνας δόσυλων ἔχειν.

ἐκφέτη οὐδέ, οὐ πρόσπολος, κράτα κόσυριμον,
ἐλαχθάνυχεως δίπλυχον παρθάν.

ιώ μοι μοι μισταρῶ, δελίφ τε λέλογχα
φατεί δοσλέυδη
παλεμίψ, δίκας

Β.β'.

παρα-

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

παραγόμενοφ δάκρι.

ὅς πατέτα τὰ κεῖσ' σύνδαδ' ἀντίπαλ', αὐθίς δε
κεῖσε, διπλούχοφ γλαύπατοφ.

εἴ φίλα τὰ πατέτα φίλα
τιθέμενος πατέτων.

γοῦαδ' ὡς Τρωάδες με.

βέβακα δύσποτμος. οἴχομαι

δι τάλαιν', δι μυσυχεισάται προσέπεσα κλήροφ.

χο τὸ μέν σὸν οἴδα, πότνα. τὰς δέ ἐμας τύχας
τίς ἄρι Αχαιῶν, οὐ τίς Ελλείων ἔχει;

ταλ Ιτ'. οἰκκομίζειν δεῦρο Κασσάνδραν χρεών,

ὅτιν τάχισα διμάτεις, ὡς σρατηλάτη

εἰς χεῖρα δούς νιν. Εἴτα Γάις εἰλεγομένας,

καὶ τοῖσιν ἄλλοις αὐχμαλώτιδαις λέγειο.

Εια, τί πεύχης ἐνδον διθεταὶ σέλας;

πιμπρᾶσιν, οὐ πίθρασι, Τρωάδες μυχούς;

δις δέλγεοδαι τὸ δε μέλλοσα χθονός,

πρὸς Αργος, αὐτῷ τὸν σάκπιρρόσι σώματα

αγένειν δέλλοσα; κάρτα τούλεύθερον

εἰς τοῖς τοιώτοις δυσλόφως φέρει κακό.

ἄνοιγ' ἄνοιγε, μή τὸ τάχεδε πρόσφορον,

ἔχθρον δέλγασις, εἰς ἔμινταιν βάλι.

ταλ οὐκ ἔτιν. δι πιμπρᾶσιν, ἀλλὰ πᾶσι ἔμινται

μαγνάς θοάζειν δεῦρο Κασσάνδρα δρόμῳ.

ἄνεγε. πάρεχε φῶς.

φέρει, σέβω, φλέγω.

λαμπάσι τόδ' οἴερόν.

ἔνιμοράματας,

ἰδόν, ιδόν. μαχάριος δέ γαμέτας,

μακαρίος δέ τύχωνται Αργος ἔγαμις μένα.

ἔμινται, δι μένται φύας.

ΤΡΩΑΔΕΣ.

Ἐπεὶ σὺ μᾶτερ, δῆτε δάκρυσι, καὶ

γόοισι τὸ θαυόντα

πατέρα, παῖδα τε

φίλαν καταστένθος ἔχει,

ἔγὼ δὲ δῆτε γάμοις θμοῖς

ἀγαφλέγω τυρδες φῶς

εἰς αὐγάν, εἰς ἀγλαν.

Ἄνθεμοισι ταρθένων δῆτε λέκχοις

διδύσσο, τῷ Εχέτα φάγε.

ταρθένων δῆτε λέκχοροις, καὶ νόμος ἔχει

ταῦλε πόδα αἰθέριον.

ἄναγε χορὸν, ἐναεῖ, ἐνοῖ,

ώς δῆτε παῖδες ἐμοὶ μαχαριώλατας τύχαν

ο χορὸς δόσιος. ἄγε σὺ φοῖβε γυῖ

χατὰ σὸν σέ δάφνας

εἰς αἴτορον θυηπολῆ.

ὑμένω, τῷ ὑμένω, ὑμένω.

χόρευε, μᾶτερ. χόρεύ. ἄναγε πόδα σφι.

ἴλιοι τε τάδε σκέπτοις μετ' ἐμέθεν ποδῶν,

φέρεσσα φιλτάταν βάσιν.

Βοσσα τ' ἔν τῷ ὑμέναιον, τῷ

μαχαριώλατοιδῆσσι,

ἰαχαῖς τε γύμφαι.

Ἴτ' ὁ καλλίπεπλοι φρυγῶν

χόρας. μέλπετε τέμον γάμον,

τῷ πεπρωμένον εὐνᾶ, ταῦταν ἐμέθεν.

χο βασίλεια, βακχεύς σαν δύ λέψιον κόριμ,

μὴ κύρφον αἴρῃ βῆμ' ἐς Αργείων σραῖν.

Ἴτ' Ηφαιστε, δαδύχεις μέμ' σὺ γάμοις βροτῶν,

ατάρ τικράν γε τελεύδαν αναθύσας φλόγα,

ἔξω τε μεγάλων ἐλπίδων. δι μοι τέκνα,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ώς ούχ οὐκ' αὐχμῆς, οὐδ' οὐκ' ἀργέντος θορός,
γάμης γαμεῖθαι τούς δ' έδόξαζον τωτέ.
ταραδός έμοι φῶς. οὐ γάρ δὲ θάτε ταυροφορῆς
μαγνάς θεάθετος, οὐδέ τοι τύχαι τέκνον
έστωφορον οὐχ σιγή, ἀλλ' έτ' οὐ ταυτῷ μέρεις.
εἰσφέρετε τέκνας, δάκρυσά τ' ανταλλάσσετε
τοῖς τοῖς δὲ μέλεσι Τρωάδες γαμηλίοις.

χρ. μάτερ, τόπαςε χράτ' έμδοννικηφόρον,
καὶ χαρε, τοῖς έμοῖσι βασιλικοῖς γάμοις,
καὶ πέμπε τε καὶ μὴ τάμα σοι τρόθυμα γένεται,
άθετοιά τοι. οὐ γάρ, οὐτε Λοξίας.

Ελένης γαμεῖ με δυσυχέσερον γάμον,
οὐ τολμεῖ. Αχαϊῶν κλενός οὐ γαμέμνων αγαξ.
χτενῶ γάρ δὲ αὐτόν, καὶ τιπορθήσω δόμης,
ποινὰς αδελφῶν καὶ ταῦδες λαβέθετος οὐδέ.
αλλά τ' έξι τω. τέλεχων οὐχ θυμόσομα,
θεοῖς θάχηλον τὸ έμόν εἰσι, καὶ άτέρων.
μηδέποτε θεάθετος τὸ γῶνας θυσίαν μοι γάμοις
δημόστιν, οίκων τὸ Λέωντος ανάστατον.

τούτον τε δεῖξω τινέδε μακριωτέραν,
οὐ τούς Αχαϊός, τούς θαλασσευμάτων,
οἵ δια μίαν γωνίαν, καὶ μίαν τούτην
δημόσιας Ελένην, μυρίγες απώλεσαν.

οὐδὲ σρατιγός δοσοφόρος έχθισων οὐ περ,
τὰ φίλτατα τέλεστο, οὐδοντάς τὰς οίκοθεν
τέκνων αδελφῷ δόσις γυναικός οὐνεχεία.
καὶ ταῦδε έκούσις, καὶ βίᾳ λεηθηδύνης.
έπει δὲ έπει ακτὰς ἄλυθον Σκαμανδρίοις,
έθνησκον, οὐ γῆς ορίας ποσερόνιμοι,
οὐδὲ οὐκέτηροι ταῦδες. οὐδὲ δὲ Λάκης ἐλοι,
οὐ παύδες ἐδον, οὐ δάμαρτος οὐ χεροῖν,

τείπλοις

ΧΩΔΗΤΡΟΔΕΣ.

τεπλοις συμεσάλκοσαν, οὐ δένη δέ εἶ γῆ
κείνη ταῖς τάδε οἴκοις, τοῖς δέ όμοις ἔγινετο.
χῆραί τ' ἔθιντον. οἰδ' ἀπαύδεις οὐ δόμοις,
ἄλλοις τέχν' σκέψεις φαντεῖς. οὐδέ τέ τάρος τάφοις
ἴδεις οἵσις αὐτῷ μέρη γῆς ὀρίσεται,
ἢ τοδέ τοπίου τῷ σράτειν μέταξιον.

„Σιγᾶν ἄμεινον τὰ σχρά μὴ δὲ μῆσαί μοι
εἰς τὸν πόλεμον ἀποστέλλειν τούτην τὴν πόλιν.

Τενοίταισισ, οι τις υμηνοις ειχάχει.
Τρωεις δέ πρώτον μή το χάλλισον κλέος,
ὑπὲρ τωδίας θενησκον. Εισ δ' ἔλοις μόρι,
γεκροί γ' εἰς οικοις φερόιδηιοι φίλων ὑπο,
εἰς γην τατάρωια τεριβολάς εἶχον θενδεις.
χερσιν τεριταλέντει, ὃν ἔχειν ὑπο.
ὅτι δέ μὴ θαύοιεν σὺ μάχη φρυγῶν,
αὶς κατ' ἡμαρ σωὶς δάμαρτι καὶ τέχνοις
ἄκουις Αχαιοῖς, ὃν ἀπίσταν ήδονα.
τὰ δ' Εκτορός Σειλύπρο, ἄκοις θνώς ἔχει.

„ φεύγειν μὲν δυνατοῖς πόλεμον, δῆσις δὲ φροντίς.
„ Εἰδίτε τούτοις οὐδείς εἰλθει, σέφανος σύζητος αἰσθάνεται,
„ καὶ τούτοις οὐδείς θυμούμενος εἰσερχεται.

Καλως ολεσαφ. μη καλως σε, συσκλεες.
Ων συνεχ ου χρηματερ σικτερευν σε γινο,
Η ταμα λεχβα. τοις γραφειχισοις εμοι,
και (1), γαμοιστι τοις εμοις διαφθερω.

χο ὡς ἔστιν κακοῖσιν οἰκεῖοις γελάσι,
μέλπεσθαι, καὶ μέλπουσται σαρπὶ δεῖξεσθωσι.
ταλ εἰ μή σ' Απόλλωνα δέξεβάλχειτε φρέγας,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

δυκοιωθαμισθί τίτις έμούς ερατηλάτας
 τοιαύδε φίματις θέσπειπτες ἀν χθονός.
 οτάρ τὰ σεμνὰ, καὶ δοκήματιν σοφά;
 οὐδέν τι κρίσιστα τῇ μηδὲν ἦν ἄρα.
 θύρῳ μέγιστος τῇ Πανελλήνων ἄναξ
 Αἰγαίου φίλοις τῷσι, τὸν ἔρωτ' θέσπειπτον
 μαγνάδος ὑπέτην. καὶ τένις μὲν μὲν ἔγώ,
 οτάρ λέχος γε τὸν δὲ ἄν σὸν οἰκτησάμινος
 καὶ σοὶ μὲν, οὐ γάρ ἀρπίας ἔχεις φρένας,
 οὐργῆς ὄντεδην, καὶ φρυγῶν ἐπαγνέστες,
 ἀνέμοις φέρειδας ταφαδίδωμ'. ἐπὶ τοῦ μοι
 περὸς ναῦς, καλὸν νύμφευμα δὲ σρατηλάτη.
 σύ δὲ οὐκέτι ἄν σε Λαρπίον χρῆσοι τόχος,
 ἀγνῆ φέρειδας. σώφρονος δὲ τηλαρίδις
 γυναικός, ὡς φασὶ οἱ μολόντες Ιλιον.
 οὐδενὸς δὲ λάριδις. τί τῷ δέχεστε τέυνομα
 κύρικος ἔν; ἀπέχθημα πάγκοινον βροτοῖς
 δι τερὶ τυραινόντες καὶ τοδιμές ὑπηρέται.
 αὐτὸν οὐκέτι πάντες εἰς ἔμμενοι μετέμενοι,
 οὐ πάντες εἰσιθατοι, ταῦλα δὲ σὸν ὄνφεδον.
 μέτιασος, σὸν οἶδον οἰάνιν μετέπει ταθέν.
 οὐδεχρυσός αὐτῷ τάμα, καὶ φρυγῶν κακός
 μοξῆς πότερον εἴναι. μέχεα γάρ ἀντλησας ἔτι
 περὸς τοῖσιν ἐνθάδε, οἰζεται μόνος τάρας.
 οὐ δὴ σενὸς δίαυλον ἄκισα πέρας,
 μοξῆς χάριε διεις, θύμιστρος ορθάτης
 Κύκλωψ, λίγυσίς δὲ συῶν μορφάρια
 Κίρκη. θαλάσσις δὲ ἀλμυρὰ ναυάγια,
 λωτός τε θρωτες, ἥλιος δὲ γυναῖκας βόες,

ΤΡΩΑΔΕΣ.

εὶς σάρκα φωνήσαν θεός σιν πετέ,
τικραν Οδυσσέα γῆραν. ὡς δὲ σωτειμέν,
ζῶν τούτον εἰς φέρε, κακόφυγάν λίμνης ὄνδωρ,
κάλ' εὐ μόμοισι μυρίοις εὐρήσει μολών.
αλλὰ γέρον πί τοις Οδυσσέως μέσαντίζω τόντα;
τεῖχος ὅπως τάχις εἰς φέρε νυμφίω γημάμενα.
ἢ κακός κακῶς ταφόση νυκτὸς, σόκον δὲ νύμερα,
οὐδοκῶν τη σεμνὸν τραπέζην Δαναΐδῶν τραπελάτα,
καρμέλοις νεκρὸν φάραγγες, γυμναῖς θεοῖς εκβεβλημόντες
ἔματες χειμάρρων ρέοντας νυμφίς τάλας τάφος,
μηροῖς δώσαστιν δάσταδαν τὸν Απόλλωνος λάρναν.
Ὥσεφη τη φιλτάτης μοι θεῶν, ἀγάλματα ἔντα.
χαρέτες. εὐλέλοιφος ἔοργας, ἀμέτοπος πάροιδες ἡγαλόμινα
τούτος ἀπ' ἐμοῦ χρωτός σταφαγμοῖς, ὡς ἔτες ὄυστος ἀγνή
χρόα.
δῶνος αὐτοὺς φέρεινται Κιλάδες μαντεῖον ἀναξ.
πτυχάφοις τὸ την τραπηγή; ποιῶστος ἐμβάνεν με
χρή;

δυκέτης, ἀν φθαρίοις ἀν, ἀυραν ιεροῖς καραδοκῶν,
ώς μίαν τειῶν ἐρινυῶν τὸ δὲ μὲν μέσαν χθονός.
χαρέ μοι μῆτερ. δακρύστης μηδὲν ὡς φίλη πατεῖς,
οἵτε γῆς ἐνερθή ἀδελφοί, χ' τεκνῶν ἡμᾶς πάλιν,
δού μακρὰν δέξεσθέ με. ἡξωδέ τοις νεκροῖς νικηφόρος,
καὶ δόμος πέρσαστος Αἴρεσθαι, ὃν ἀπωλόμεως ὑπό.

χο Εκάβης γεραμέτης φύλακες, δύν δεδόρκατε
δέσποιναν, ὡς ἀναυδός εἰς ἄδειαν πιένει;
σόκον αντιλίψεως, ἡ μεθύσεως; ὡς κακά,
γραῖαν τεούσαν ἀρεῖ τοις ὄργησ τάλιν.
ἴστατέ με, δύνοις φύλαττα μοι φίλην ὡς κόρων,
κατέδω απεστόσαν. πλωμάτων γέροντος
τάσχω τε, καὶ πέποντα, κατί τε τετραμα.

C. a. Θεοί.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

„ Ω θεοί. χακούς μὲν ἀνακαλῶ τοὺς συμμάχους,
 „ Ομως δὲ ἔχει τι σχῆμα κικλίσην δεός,
 „ Οταντις ἡμένδεις υπερχῆ λάβηται θύλακος.
 πρῶτον μὲν δῶμα μοι τάγαθον ἔξασται φίλον.
 τοῖς γέρονταῖς κακοῖσι, πλέον' οἰκτονέμιβαλλον.
 ἡμέντοις θύραννοι, καί τι θύρανν' ἐγκαμάμειν.
 καὶ νιαῦνδες ἀριστεύοντι ἔγρανάμειν τέκνα,
 σὸν ἀριγμὸν ἀλλως, ἀλλ' ὑπερβάτης φρυγῶν.
 δού θωαῖς, δούδες ἐλληνίς, οὐδὲ βάρβαρος
 γυνὴ τεκθσα κομπάστειν ἀν τοῖς.
 κακεῖνά τ' ἔδον δοφὶ πεσόντ' ἐλληνικῶ.
 πείχας τ' ἐτιθίθειν λάσδε προδιάμενον νεκρῶν.
 καὶ τὸ φυλαγγὸν Περίαμον, σὸν ἀλλων πάρα
 κλύθσος ἐκλαυσα, τοῖς δε δὲ ἔδον δημιασιν
 αὐλὴν κατασφαγέντοι, ἐφ' ἐρχίω πυρᾶ
 πόλιν θαυμάσταν. οὐδὲ δέ ἔθρεψα παρένθεσ.
 εἰς ἀξίωμα νυμφίων ἔκσηρειον
 ἀλλοισι θηρέψασ', οὐ καρπῶν ἀφθρέθειν.
 κούτοις δέ εἰκείνων ἐλπίς ὡς ὀφθίσομαι,
 αὐτή τοις εἰκείναις συκέτος διόμοις ποιε.
 τὸ λοιδιον δὲ δριγκός ἀνθίσων κακῶν,
 δούλη γυνὴ γεαῖς εἰς δόμους ἀφέτοι μα.
 οὐδὲ δέ γύρα λῶδε συμφορώτατα,
 τόσουσις με προσθίσθσιν, οὐδεράν λάπειν
 κλῆδας φυλάσσειν. τὸ τεκθσαν Εχίλορα,
 οὐ σιτοποιεῖν, καν πέδω κιτίτας ἔχειν,
 βασιλοῖσιν νάτοις βασιλικῶν εἰκδεμιίων,
 δυναχιρὰ τερπεῖν υπερχρόνον εἰκδεμιίων,
 τάπλων λακίσματος, ἀδόκιμος δὲ διέσοις ἔχειν.
 εἰς γὰρ τάλαντα, διὰ γάμου μιᾶς εἴναι
 γυναικός, οἰωνες τευχον, διγ τετένδομα.

Ὥ τέκνον

ΤΡΟΑΔΕΣ.

Ὥ τέκγον, ὥ σύβαχχε Κασαίδρα, θεοῖς
οἴας ἔλυτας συμφορᾶς ἄγνευμα σόν.
σύ τ' ὥ τάλαντα τῷ ποι' ἐι Πολυξένη;

ώς οὔτε μ' ἄρσην οὔτε θίλεια απορά,
τολλῶν γενοιαδύων, τὸ τάλανταν ὀφελεῖ.

πίδητα μ' ὄργηστ'; ἐλπίδων ποίων ὑπε
άγειε τὸ ἀβρὸν δίι ποι' σὺ Τροία πόδα.

ναῦ δ' ὅγια δοῦλον, σιβάδια τρόδια χαμαγπεῖ,
τέττυνά τε κρίδεμν', ὡς τεστός ἀποφθαρῶ,

,, δακρύοις καλαξανθεῖσα; Τῶν δ' ἐυδαμόνων
,, μιδένα νομίζετ' ἐυτυχῶν, πρὸν ἀνταύη.

χο ἀμφὶ μοι Ιλιον ὥ
Μῆτα, καγνῶν ὕμνων
ἀεισον σὺ δακρύοις
ώδαιν ἐπιτίδφον.

ταῦτα μέλος εἰς Τροίαν ιαχήσω,
τεβαβάμονος ὡς ὑπ' ἀπίληνς

Αργείων ὀλσίμαν
τάλαντα δοριάλωτος.

ὅτ' ἔλιπον ἵππου, οὐρανία
βρέμοντα, χρυσεοφάλαρον, ἔνοπλον
σὺ πύλαις Αχαϊς,

ἄντε δ' ἐβόσσεν λεῶς
Τρωάδος ἀπὸ τεράς ταθέσις,
ἴτ' ὥ τεπαυαυδύοις πόνων.

τοῦδ' ιερὸν ἀνάγετε ξόσινον
Ιλιάδι διογενεῖ κόρα.

πίσ σοκὲ ἐβανεανίδαν;
πίσ οὐ γεραγὸς σκέδόμων;
κεχαριδύοις δ' ἀσιδῆται,
δόλιον ἐσχον ἄταν.

.β'.

τάσσα

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ταῦσα δὲ γέννα φρυγεῖν
πρὸς τύλας ὥρμαθι,
τεύχα τὸν οὐρέα
ξεῖδν λόχον Αργείαν,
καὶ δαρδανίας αἴταις θεᾶς δώσαν,
χερινὸς οὐγος ἀμεράτα πώλι.
κλωτῆ δ' ἀμφιβόλοι:-
σι λαίκοισι νεᾶς θεῖ,
σκάφος κελαύνον τε έδρανα
λάινα, δάπεδά τε φόνια παρίδε,
Παλλάδος θεᾶσι θεᾶς.
Ἴπποι δὲ πόνω καὶ χαρᾶ,
νύχιον ἴπποι κνέφας παρίη.
λιβύς τε λωτὸς σκτύπει
φρύγια τε μέλεα. παρθένοι
δ' αἵριον ἀνὴρ κρότον ταδῶν.
βοστ' ἔμελπον ἔυφρον'. τὸ
δόμοις τε παμφαὲς σέλας
πυρὸς μέλαναν αἴγλασ
ἔδωκεν παρ' ὑπνῷ.
ἴγώ δὲ τὰν ὄρεσέρα
ττὸς ἀμφὶ μέλαθρα παρένεον,
Διός κόραν Αρτεμίν
ἔμελπόμαν χοροῖσι.
Φονία δ' αὐτὰ πόλιν
βοὰ κατέχε περγάμον
ἔδρας. βρέφη δὲ φίλια περὶ
πέπλος ἔβαλε ματεῖ χῆρας,
ἐποιημένας. λόχοι
δ' ἔξεβαγνεν Αρις,
κόρας ἔργα Παλλάδος.

σφαγαὶ

ΤΡΩΑΔΕΣ.

σφαγὴ δ' ἀμφὶ βωμοῖσι
Φρυγῶν, ἐν τε δεμνίοις
χαρακτίμος ἐρυμία νεανίδων,
τεφανον ἔφερεν Ελλάδες χρονόρροφοι,
Φρυγῶν ταπείδι τάνθη.

χο Εχάβη λεύσατε τηνάδ' Ανδρομάχειν
ξενικοῖς ἐπ' ὅχοις τορθμευομένα.
ταράδ' εἰρεσία μασῶν ἐπεία
φίλος ἀσυνάξ Εκτορος Ἰνις.

ἐκά τοῦ πολ' ἀπίλινης γάτοισι φέρη
δύσανε γυάλι, τάρεδρος χαλκέοις
Εκτορος ὄπλοις, σκῦλοις τε φρυγῶν
δοριδηράτοις.
οῖσιν Αχιλέως τῷς φθιώτας,

σέφει ναοὺς ἀπὸ Τροίας;

αὐ Αχαιοὶ δεσπόται μὲν ἀγγεσιν. Εκά. ἴώ μοι μοι.

αὐ τί ταμαν' ἐμὸν σενάζεις. Εκά. ἀ, ἀ, ἀ, ἀ.

αὐ τῷδ' ἀλγέσων. Εκά. ἴώ Ζεῦ.

αὐ καὶ συμφορᾶς. Εκά. τέκεα.

αὐ τῷν ποτ' ἄλιμοι.

ἐκά βέβακεν δλεος, βέβακε Τροία. Αγ. πλάκων.

ἐκά ἐμδῆτ' τ' ἐνυένεια ταύδων. Αγ. φεῦ, φεῦ.

ἐκά Φεῦ δῆτ' ἐμδῆτ. Αγ. χακῶν. Εκ. οἰκδά γε τύχαι.

αὐ τόλεως. Εκ. ἀ καπνόταγ. Αγ. μόλοις ὡ πόσι μοι.

ἐκά βοῦς τὸ παράξην ταῦδ' ἐμὸν, ὄμελέα.

αὐ σᾶς δάμαρτος ἀλκαρ. Εκ. σύτ' ὡ λῆμ' Αχαιῶν.

τέκνων δὲ ποθ' ἀμδῆν τρεσβυγενές Πρίαμε,

χρυμισάμ' εἰς ἄδη, ξο. οἰδε πόθοι μεγάλοι.

ἐκά σχέπλια τάδε τάσχοιδην ἀλγη.

χο οἰχοιδὴς πόλεως, δητὸ δ' ἀλγεσιν ἀλγεα κατά^τ
εύφροσιώμασι θεῶν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

δ δὲ σὸς γόνος ἔκφυγεν ἀδίαγ,
δε λεχέαν συγερῶν χάριν
ώλεσε πέργαμα
Τροίας. αἰματόεντα δὲ δεῖ
ταφὰ Παλλάδι σώματα γενερῶν
γυνὶ φέρεν τέταλα.
ζυγὰ δὲ θνυσε δόντια Τροία.
εἰχότες ταπεῖς, μελέα,
χαλατεπομόνια σε δάκρυσ.
χο οὐαὶ τέλος οἰκτρὸν δράσ.-
εἰχότες καγώδόμον, οὐδὲν ἐλαχένθιν.
χο οὐ τέκνον, ἔρυμος πόλις. ἀμάτηρ
ἀπολεῖπεθ' ὑμῆν.
εἰχότες οἶος ἵάλεμος, οἴά τε πένθι,
δάκρυά τ' εἰκαστον χαλατείβετα
άμετέροισι δόμοισι. οὐδανῶν δὲ δη-
λάθετα πάλγέων ἀδάκρυος.
χο οὐδὲν δάκρυα τοῖς κακῶς πεπονθόσιν,
δημέων τὸ δύσυρμον, Μάσσαν δὲ λύπας ἔχει.
εἰχότες μῆτερ αὐδρὸς, δέ τοτε Αργείων δορὶ^{το}
πλείστης διώλεστος Εἵλορος, τάδε εἰράτε;
εἰχότες δρῶτα τῷ δημέων. οὐ τὰ μὲν πυργύθοις δένει,
τὰ μηδὲν δηντα. τὰ δὲ δοκοῦσθ' ἀπώλεσαν.
εἰν αγώμενα λεία σωὶ τέκνω. Τόδε εὔγενες
εἰς δῆλον ἤκει, μεταβολάς τοσάσθ' ἔχον.
εἰχότες Τόδη αὐδάγκης, δεινόν. ἀρτικάπτερον
βέβηκέ ἀποσπαθεῖτα Κασαίδραβία.
εἰν Φεῦ, φεῦ. ἀλλός τις Αἴας οὐδὲν τερος
παρδός πεφυνε σῆς. οσεῖς δὲ χρήστερα.
εἰχότες οὐ γέντε μέρον, δυτὶς ἀριθμός έστι μοι
κακῶν. κακῶν γέδρος εἰς αἰμιλλαν ἔρχεται

τέθηκε

ΤΡΩΑΔΕΣ.

ἀν τέθνηκέ σοι τῶις πρὸς τάφῳ Πολυξένῃ,
σφαγῆσ' Αχιλλέως, δῶρον αὐτῷ χωνευρῶ.

ἐκφ' οἵ γάρ τοι λαμψαντα. τότε σκλητόμοι πάλαι
Ταλθύβιος αὖν γιγάντιον σαφῶς ἔπει σαφές.

ἀν ἔιδον νιν αὐτὴν καὶ ποτεῖσα τῷ μὲν δὲ δύχων,
ἔκρυψα τέπλοις, καὶ πεκοφάμικην νεκρόν.

ἐκφ' αἴ αἴ τέκνον, σῶν αὐτοίσιν προσθαγματῶν.
αἴ, αἴ, μάλιστα αὐθίσ, ως κακῶς διόλλυσαμ.

ἀν δλωλεν, ως δλωλεν, αλλ' ὅμως ἐμβ
ζώσκει γέρδλωλεν εὐτυχεσέρω τότιμω.
ἐκφ' Οὐ ταυτὸν πάντα τὸ βλέπειν, δικατθανεῖν.
Τὸ μὲν γάρ δύσδεν, τῷ δὲ ἔνεισιν ἐλπίδες.
,, αὐτοὶ δέν, ως Κριτέριον ἐμβαλλόμενοι.

ἀν Τὸ μὴ γενέθλιον, διδασκεῖν ἵσον λέγω.
,, Τὸ γάλην δὲ λυπρῶς, κρείταιον δέται κατθανεῖν.
,, Αλγει γάρ δύσδεν τὸν κακῶν καθιμάδυος.
,, Οδός εὐτυχίσας εἰς τὸ δυσυχέσπεσῶν,
,, Ψυχὴν ἀλλάτω τὸν αἴροις εὐπραξίας.
,, Κείνην δὲ δυσίως ἀστεροπόλεις τὸν δύχα φῶς,
,, Τέθνηκε, κόδιδεν οἴδε, τῷ μὲν αὐτὸν κακῶν.
,, ἐγὼ δὲ τοξεύτασα, τὸν τε εὔδοξίας
λαχθεῖσα πλεῖον, τὸ τύχης ἡμάρτανον.
αἴ γάρ γυναιξὶ σώφρον ἔσθιεν ευρημένα,
ταῦτα δέει μόχθουσι Εκτορος κατὰ σέγας,
πρωτον μὲν δια καὶ προσῆ, καὶ μὴ προσῆ
ψύγος γυναιξὶν, αὐτὸν τότε ἐφέλχεται
κακῶς ἀκούειν, ἦτις τὸν δέον μένει.
τούτη παρεῖσα πόθον, ἔμιμον σὺν δόμοις,
ἔστω τε μελάθρων κομψὰ δηλεῖσιν ἔπι
τὸν ἐσεφρόδυμικον. τὸ δὲ νοῦν διδάσκαλον
οἰκοθεούς ἔχεσσα χρησόν, δεήρκοισιν ἐμοί.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

γλώσσης τε σεγκέν, δημοσίον καταχόν τόσιν
παρεῖχον. οὐδέν δ' ἀμεχρέν τικαῖ πότιν,
κείγετε τίκλεν, ὃν ἐχρέντι παριένει.
καὶ τῇδε κληδῶν εἰς σράτευμ' ἀχαικόν
ἐλθόσ', ἀπώλεσέν μ'. ἐπεὶ γάρ οὐρέθλεν,
Αχιλλέως με τῷσι εἰβολήθη λαβεῖν
δάμαρτια. διλέντω δ' εἰς αὐθεντήσι δόμοις.
καὶ μὲν ταφώσασ' Εὐτορος φίλον κέρα,
τορὸς τὸ ταυφόντα τόσιν αὐτοπέντε φρένα,
κακῷ φαντάμαι διδαγόντι. τόνδε δ' αὖ
συγγόσ' ἐμαυτὸν δεσπότας μισθίμασ.
καύτοι λέγοσιν ὡς μὲν εὐφρόνη χαλᾶ
τὸ δυσμήνες γυναικός εἰς αὐδρὸς λέχος.
,, Απέπλυσ' αὐτιν, πτις. ἀνδρα τὸ πάρος
,, Καμήσιτι λέκβοις ἀποβαλλόσ, ἄλλον φίλει.
αλλ' οὐδὲ πῶλοις, πτις ἀνδιαζούγῃ
τὸ σωβαρέστις, ραδίως ἐλκει ζυγόν.
καύτοι τὸ διηριώδες, ἀφθογύον τὸ ἔφυ,
ξινέστρη τὸ ἀχρισον, τὴν φύσει τε λείπεται.
σέδ' ὁ φίλος Εκτορ, εἶχον αὐδρὸς ἀρκεύτα μοι,
ξινέστρη, γένει, πλούτῳ τε, κανδρέια μέγασ.
ακήρατον δέ μ' εἰπατός; λαβὼν δόμων,
πρῶτος τὸ παρθένον ἐζέυξω λέχος.
καὶ νῦν δηλωλας μὲν σὺ, γαυσαλλόμασ δὲ ἐγὼ
πρὸς Ελλάδας αἰχμάλωτος ἐισδηλον ζυγόν.
ἄρρον δέκασφ τῇδε ἐμδῆλυτος κακῶν
Πολυζένης δλεθρος, πν κατασένδες;
,, Εμοὶ γάρ οὐδὲ πᾶσι λείπεται βροτοῖς,
,, Σωμάτιν ἐλπίς. οὐδὲ κλέπτομασ φρένας
,, Πράξεν τι κεδνόν. οὐδέν δὲ οὐτί, καὶ δοκόν.
Χο εἰς ταῦτη τῆκες συμφορᾶς. θρίεντσαδὲ

ΤΡΩΑΙΔΕΣ.

τὸ σὸν, διδάσκεις μὲν ἔνδαι πημάτων κυρῶν.
 Ἑκάτη μὲν οὐκ ενταῦθι εἰσέβιη σκάφος.
 γραφῆ διδύσα, καὶ κλύζεται βητίσαμε.
 » Νάυλαις γέρε τὸν μὲν περιοις ἡ χειμῶν φέρειν,
 » Προθυμίαν ἔχεις σωθεῖν αἱ πόνων.
 » Οι μὲν ταρποῖαι, δὲ δὲ τούτοις λάγφεσιν βεβεῖσι.
 » Οδὲ ἀντλον εἴργων ναὸς. Λινὸς δὲ ὑπερβάλλη
 » Πολὺς ταραχθεῖς πόντος, σύδοντες τύχη,
 » Παρεῖσται αὐτοῖς κυμάτων δρομίμασιν.
 διπτω δὲ κάρυ, τολλὸς ἔχεις πήματα,
 ἀφθογγός είμι. καὶ ταρεῖσται, ἐώς εδμα.
 γινάται γέρε τὸν μὲν δύσινος κλύζειν.
 ἀλλ’ ὁ φίλη τῆς, τὰς μὲν Εκλορος τύχας,
 Ιαγν. εἰ μὲν δάκρυσαιν σώσῃ τὰ σά.
 τίμαι δὲ τὸν ταρόντα δειπτότην σέθεν,
 φίλον διδύσα δέλεαρ αὐδρὶ σῶν βότων.
 καὶ δραῖς τάδε, εἰς τὸν κοινὸν, εὐφραντεῖς φίλοις,
 καὶ ταῦδα τόνδε ταῦδες εἰς τέλεσις ἀν.
 Τροίας μέγιστον ὠφέλιμον. ἵνα οἱ πότε
 οὐδὲν γενόμενοι ταῦδες, Ιλιον τάλιν
 καλοικίσειαν, καὶ τούτοις γένοιτο ἔτι.
 » ἀλλ’ εἰ καὶ λόγγος γέρε ἀλλος εἰκείνει λόγος.
 τὸν δέδορκα τόνδε αἰχαϊκὸν λάπτειν
 σείχοντα, καὶ γῶν αἴγυελον βύλευμάτων;
 ταλ Φρυγῶν ἀρίστη τοῖν ποθεῖ Εκλορος δάμαρ,
 μὴ με συγκῆσῃς. οὐχὶ ἐκῶν γέρε αἴγυελῶ,
 Δαναῶν τε κοινὰ, Πελοπιδῶν τὸν αἴγυελματα.
 ἀν πίδε δέσποιν, ὡς μοι φροιμίων ἀρχικακῶν;
 ταλ ἔδοξε τόνδε ταῦδα, τῶν εἴπω λόγον;
 ἀν μῆλος οὐ τὸν μὲν δειπτότην ἡμῖν ἔχειν;
 ταλ οὐδὲντος Αχαϊκῆς τῆς δειπτόσει πότε.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

άν ἀλλ' ἀνθάδ' αὐτὸς λείψανος φρυγῶν λιπῆν;
 ταλ οὐκ οἰδ' ὅπως Κιράδιως ἐπωχακά.
 ἀν ἐπηγεσ' αὐδῶν πλινθὲν λέγης χαλα.
 ταλ κτείνεσι σὸν ταῦθ', ὡς ταυθὴ χακὸν μέγα.
 ἀν οἱ μοι γέμων, τόδ' ὡς κλύω μεῖζον κακόν.
 ταλ νικᾶ δ' Οδυσσεὺς σὺν Πανέλλησιν λέγων.
 ἀν αἴ αἱ μάλι, οὐ γάρ οὐτε πλάσχομεν χακά.
 ταλ λέξας ἀρίστη ταῦθα μὴ βέφεν ταῖρος.
 ἀν τοιαῦτα νικίσθε τοῦλον αὐτῷ τέρι.
 ταλ βίσται δὲ ταύρυντον δεῖ σφεῖς τοικῶν ἀπο.
 ἀλλ' ὡς γενέθαι, καὶ σοφωτέρα φανῆ,
 μήτ' αὐτέχθη τῇ γένεσι, εὐγενῶς δ' ἀλγει χακοῖς.
 μήτε θένθσα, μηδὲν ἴσχυειν δόκει.
 ἔχεις γάρ ἀλκηνὸν διδαμῆ, σκοπεῖν δὲ χρή.
 τούλις τὸ δίλωτον, καὶ τοσίς κρατῆ δὲ σό.
 ἡμεῖς τε τῷρος γυναικαὶ μάρναθαι μίαν,
 οἰοί τε, τούτων ἔνεκ' οὐ μάχης ἐραῖ
 οὐδὲν αὐσχρὸν οὐδὲν, οὐδὲν διπλογόν σε χρή.
 οὐ τὸ αὖ σ' Αχαιοῖς βούλομαι βιπλῆν ἀραις.
 εἰ γάρ τι λέξεις ὃν χολώσεται σρατὸς,
 δυτὸν ταφοίν ταῦθι δδού, δυτὸν οἰκτύ τύχοι.
 σιγῶσα δ', εὖ τε τὰς τύχας κεκτημένη.
 τὸ τέλευτον δέκα τάματον ἀν λιπεις,
 οὐτὶ τὸ Αχαιῶν τρευματεσέρων τύχοις.
 αὐτὸν φίλατας; τὸ τεριστὰ τιμιθεῖς τέκνον,
 θιατῆ τῷρος ἔχθρῶν, μητέρα ἀθλίαν λιπών.
 τὸ τέλευτον δέ σ' εὐγένει ἀποκτευεῖ,
 τὸ τοῖσιν ἀλλοις γίνεται σωτηρία.
 τόδ' ἐδλὸν δέκα εἰς καιρὸν ἥλθε Κιράρος,
 ἐλέκτα τάματα δύσυχη τε, καὶ γέμοι.
 οἰς ἥλθον εἰς μέλανδρον Εκτορός ποτε,

ΤΡΩΑΔΕΣ.

δυνάμεις σφάγιον Δαναίδαις τεξτός ἐμδν,
αλλά ὡς τύραννον Ασιάδος τολυμασόρχ.
Ἐπιτάχη, δακρύδες; αὐθαίνη κακῶν σέθεν;
πίμηδες δέ μεραξαὶ χερσὶ, καὶ τέχη τέπλων,
γεοστός ὡσὲ πλέρυγας εἰς τιτνῶν ἐμάξες;
Οὐδὲ τέσιγ Εκτωρ κλειγδόν ἀρπάσας δόρυ,
γῆς δέσανελθών, σοι φέρων σωτηρίαν.
Θύσιον συγγένεια ταξίδες, οὐδὲ τέσιγ φρυγῶν.
λυγρὸν δὲ ταίδημα τέσι δάχηλον ὑψόθεν
πετών αὐτοίκτως, πνεῦμα ἀπορρίξες σέθεν.
Ἐπινέον ὑπαγκάλισμα μητερέ φίλτατον.
Ἐπιχρωτὸς ἡδὺ τανεῦμα. διακενῆς ἀρά
εἰς απαργάνοις σεμαῖδες δέσθρεψε δέ.
μάτην δ' ἐμόχθων, καὶ κατεξάνθη πόνοις.
νῦν εἴ ποτ' αὐθις, μητέρε ἀστάξε σέθεν.
ταρβασιπή τε κεχταν, ἀμφὶ δὲ ὀλένας
Ἐλιοῖς ἐμοῖς νώτοισι, καὶ σόμ' ἀρμοῖς.
Ἐπιβάρεαρ ἐξευρόντες Ελλήνες κακά,
,, τί τόνδε παῖδα κτίνετε οὐδὲν αἴτιον;
,, Ωτιαδάρειον ἔρνος, οὐποτ' ἐπί Διός,
,, Πολλῶν δὲ πατέρων φημίσθε τέκπεφυκένα.
,, Αλάσορος μὲν πρῶτον, ἔταδὲ φθόνος,
,, Φόνος τε, θανάτου δὲ σαργῆς τέφθι κακά.
,, Οὐ γάρ ποτε, αὐχῶ Ζώνα γέραφιαστός τε γά.
,, Πολλοῖσι κῆρα βαρβάροις, Ελλησίτε.
,, Ολοιο, καλλίσων γάρ δέ ομμάτων ἀπό,
Αἰσχρῶς τὰ κλεντα πεδίοις ἀπώλεσας φρυγῶν.
αἴγετε, φέρετε, ρίπιδιν δοκεῖ.
δαίνυσθε τόδε σάρχας. οὐδὲ γάρ τε θεῶν
διολλύμεθα, παύδιτ' οὐ διωάμενα
θάνατον ἀριξαὶ. κρύπτετε τέθλιον δέμας,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

καὶ ρίπτετ' εἰς ναῦν. οὐκέτι χαλὸν γέδρῳ ἔρχομαι
ὑμδρίασσον, ἀπολέτασσα τόυμαυτὸν τέχνον.

χο τάλαντα Τροία μυρίς απώλεσας
μῆτρας γυναικεῖς, καὶ λέχες ευγνάτος χαρφίν.
εὐ ἄγε τῷ, φίλιον τρόσφθεγμα μεθεῖς
μηδός μογερᾶς, βαῖνε ταῖράων
πάρυγαν ἐπ' ἄκρας σεφάνας, οὐδὲ σοι
τανεῦμα μεθεῖνας φῆφος σεκράνθη.
λαμβάνετ' αὐλόν. τὰ δὲ τοιαῦτα χρὴ
ακρυκένδυν, διτις ἀνοικτος,
καὶ αναμδείας, τὸν μετέρας
γνώμης μᾶλλον φίλος έσιν.

ἔκφ. ὦ τέκνον, ὦ ταῖς ταυδόσις μογερῆ,
συλώμεδα σὲν τούχλειν ἀδόκως,
μῆτηρ, καὶ γέ. πί ταύθε; πί σ' ἔγω
δύσμορε δράσω; τάδε θείδιόμεν
πλήγματα κρατέεις, σέρνων τε κλύπας.
τὴνδε γέδρῳ ἀρχομένῳ. οἱ ἔγω ταύλεως,
οἱ μοι δὲ σέθεν. πί γέδρῳ σύκῃ ἔχομεν;
τίνος δινέομεν, μὴ δι τανούδια
χωρῆν ἀλέθρυ διὰ ταντός;

χο μελιασθόφη Σαλαμῖνος
ὦ Βασιλεῦ Τελαμών, γάστρ
περὶ κύμανος σίκησας ἔδραν,
ἢ τὰς διπικελκιμέρας
σχθοις ἱεροῖσιν ἐλασάς
ταρῶτον ἔδειξε κλαδὸν γλαυκᾶς, Λιάνα
οὐράνιον σέφανον,
λιπαρᾶσι κόστρον Αθίναιο.
ἔβαις ἔβαις τοξοφόρῳ
σινεριτεύτων ἀμὲν Αλκμηνάγονφ,

ΤΡΩΑΔΕΣ.

Ιλιον Ιλιον σάκπέρσων,
πόλιν ἀμελέραν,
τοπάροιθ', ὅτ, ἔβας ἀφ' Ελλάδος.
ὅθ' Ελλάδος ἄγαγε πρῶτον
ἄνθος ἀτυζόμηνος τώλων.
Σιμόσην δ' ἐπ' ἐυρέτα πλάταν
ἴσχασε ποντοπόρον,
καὶ τάσυδετ' ἀνήψαλο πρυμνᾶν,
καὶ χερδές ἐυροχίαν ἔξαιλονταν.
Λαοκέδοντι φόνον.
χριόνων τυχίσματα φοίβε,
πυρὸς δέ φοίνικι πνοᾶ
καθελών Τροίας ἐπόρθησε χθόνα.
δις δὲ δυοῖν πιτύλοιν τείχη
περὶ δαρδάνας,
φονία κατέλυσεν ἀγχά.
μάταν ἀρῶ χρυσέας
εἰν σινοχόας ἀβράδειν
Λαοκέδοντι φαῖ,
Ζέωδες ἔχεις κυλίκων
πλήρωμα καταλίσαν λαζείαν.
ἄδε σὲ γενναμένα Τροία,
πυρὶ δαψέται.
δίονες ἀλιαμέσχον, οἵσυ γ-
ωνδες ὑπὲρ τοκέων βοῶ.
οἵ μὲν ἐνυάτορας,
ἄδε παῖδας, οἵ δὲ
μαλέρας γεραῖας.
τὰ δὲ σὰ δροσόεντα λύσα.
γυμνασίων τε δρόμοι βεβᾶ-
σιγ. σὺ δὲ περότωπα γεαρά

Δ.γ.

χερισ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

χάρισι παρὰ Διὸς θρόνοις
χαλλιγάλανα θέρες.

Πριάμοιο δὲ γοῖδαν
Ελλάς ὠλεσ' αὐχμά.

Ἐρως ἔρως, δις παρὰ
δαρδάνια μέλανθρά ποτ' ἄλθες,
ὄυρανιδασι μέλων.

Ως τότε μὲν μεγάλως

Τροίαν ἐπύργωσας, θεοῖσιν
κῆδος ἀναψάλμυος;

τὸ μὲν οὖν Διὸς

δνφδος, οὐκέτ' ἔρως,
τὸ τᾶσδε λευκοπλέρες

ἀμέρας φίλας βροτοῖς

φέγγος ὄλον,

εἴδε γαῖαν, εἴδε

περγάμιαν ὠλεθρον,

τεκνοποιὸν ἔχουστα τᾶσδε

γὰς πόσιν σὺ θαλάμοισιν, δη

αἱέρων τέθριππος ἐλαβε

γεύσεος ὄχος ἀναρπάσας,

ἐπίδα γὰ πατεία

μετάλαν. τὰ θεῶν δὲ

φίλα, φρεδα Τροία.

Ωχαλλιφεγγές ἥλιον σέλας τόδε.

σὺ ὁ δάμαρτα τὸ μὲν χθρώσομαι
Ελένην. δὲ πολλὰ μοχθίσας ἔγε.

Μεγέλας; εἴ τι, καὶ τράτευμά ἀχαϊκόν.

Ἄλθεγ δὲ Τροίαν οὐχ' ὁ Γνδοχύσοι με
γυναικός σύνεχ', ἀλλ' ἵπ' ἀνδρ', δις ἔκδηρ
δόμων δάμαρτα ξεναπάτης ἐλήσατο.

με

χεῖτος

ΤΡΟΑΔΕΣ.

χεῖνος μὲν οὖν δέδωκε σωὶς δεοῖς δίκιν,
αὐτὸς τε, καὶ γῆ δορὶ πεσόστη ἐλλιπίκαι.
ἴκω δὲ τὸ λάκηγναν. οὐ γάρ, ἵδεις
διομα δάμαριος, οὐ ποτὲ τὴν ἐμὴν, λέγω,
ἀξων. δόμοις γάρ τοῖσθις σὺν αὐχμαλωτικοῖς,
χαλιρίθμηται Τρωάδων ἄλλων μέτα.
οἴπερ γάρ αὐτὸν δέει μόχθησαν δορὶ,
κτανεῖν ἐμοὶ νιν ἐδοσαν. εἴτε μὴ κτιαγῶν,
δέλοιμ' ἄγεθμα πάλιν ἐς Αργείαν χθόνα.
Ἐμοὶ δὲ ἐδοξεῖ τὸ μὲν τροίαν μόρον
Ελένης ἐᾶσαν, ναυπόρῳ δὲ ἄγεν πλάτη
ἄλλωνδ' ἐις γένος. καὶ τὸν δῆναν κτανεῖν
ποινὰς, δοσι τεθνάδιν σὺν Ιλίῳ φέλοι.
ἄλλ' εἴτα χωρεῖται δόμοις ὀπάσονες,
κομίζεται αὐτὸν, τὸ μῆμφον ωλάτης
κόμης διπλασάντες. οὐριοὶ δὲ σταν
πνοαὶ μόλωσι, πέμφομεν νιν Ελλάδα.

ἐκφ. Ω γῆς δικημα, καὶ πάγης ἔχων ἐδραί,
Οσις πότις εἴ σὺ δισόπατος εἰδένει
,, Ζεὺς, εἴτ' ἀνάγκη φύσεως, εἴτε νῆσος βροτῶν,
,, Προσκηνέαμέν σε. πάντα γάρ διάφορά
βάγνων κελέυθερος, καὶ δίκιν τὰ δινητάς.
ἐκφ. τί δέ εἴνι, εὐχαῖς ως ἀκαμήνισας θεῶν;

με. ἀνῶ σε Μενέλαος, εἰ κτινέσθι δάμαρια σὸν.
ὅρῶ δὲ τὸν δε, φεῦγε, μή σοι ἐλλα τόθω.
αἵρεται γάρ δύματατάνδρῶν. οὐδεὶς πόλεις,
πικτρησι δὲ οἴκους. δοῦται κυλήματα.
ἔγω νιν οἴδα, καὶ σὺ, χ' οἰς τεπονθότες.

ἐλέ Μενέλαος, φροίμιον μὲν ἀξιογόνον
τοῦτο δέ. περὸς γάρ χερσὶ περοσσόλων σέθεν,
βίᾳ περ τὸν δέ δωμάτων σκηνέμπομα.

άταρ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἀτὰρ σχεδὸν μὲν οἰδά σοι μιτουμάκη,
 δμιας δ' ἔρεσθαι. Βούλομαι. γνῶμαν πίνεις
 Ελλησὶ, καὶ Τι τέλις τυχῆς πέρι;
 με Οὐκ εἰς ἀκριβεῖς ἡλθεις, ἀλλ' ἀπας σρατές
 κτανθνέμισι σ' ἔδωκεν, ὄνπερ ἡδίκεις.
 ἐλέτη Εξεσιν οὖν τρόπος τάντ' ἀμέντασθαι λόγοι.
 με ἀς δικαίως, ἢν θαύω, θαυούμενα;
 Οὐκ εἰς λόγις ἐλίλυθ', ἀλλά σε κτανθνέν.
 ἐκάρι οὐχὶν αὐτός, μὴ θαύη τέλος οὐδεὶς
 Μεγέλας, καὶ δός τοὺς σφαντίους λόγους
 ἡμῖν καὶ αὐτός. τὸν γάρ τον Τροία κακῶν
 ὄυδεν κατέστησα. σωτερεῖς δ' διπλασιούς
 κτενεῖ γινόμενοι, οὗτοι μηδαμῶς φυγῆν.
 με σχολῆς τὸ δῶρον. ἐν δὲ βόύλεται λέγειν,
 Εξεσι. τὸν σῶν δ' οὐνεκ' ἀς μάθει λόγων,
 δώσω τέλος αὐτῇ. τὸ δὲ δ' δώσω χάριν.
 ἐλέτη ισως με, καὶ εὖ, καὶ κακῶς δόξω λέγειν,
 δούχον αὐτούμενοι τολεμίαν ἡγούμενος.
 Εγὼ δ' αὐτοῖς οἰδά διὰ λόγων οὐντ' ἐμοὶ
 κατηγορύσαν, αὐτιθεῖσ' ἀμέντομας
 τοῖς σοισι τάμα, καὶ τά σ' αὐτιάματα.
 τωρῶτον μὲν, ἀρχὰς ἔτεκεν ἡδε τὸν κακῶν,
 Πάριν τεκνάσα. δέντερον δ' ἀπώλεσεν
 Τροίαν τε, καὶ μὲν τρέσθησε, δού κτισθών βρέφος,
 δαλός τωκρὸν μίμημ' Αλεξανδρόν τετε.
 Εὐθεν δὲ τά πλοιπ' ἀκούσον, ὡς ἔχει.
 ξήρινε πεισθόντες γος δέ πεισθῶν θεῶν.
 καὶ Παλλάδος μὲν Αλεξανδρῷ δόσις,
 Φρυξὶ σρατηγύθης Ελλάδ' ἔβανισαναι.
 Ηραὶ δ' ὑπέσχετ' Αστιάδ' Εύρωπης δ' ὄροις,
 τυραννίδ' ἔχει, εἰ σφε κρίγετεν Πάρις.

Κύπρις

ΤΡΩΑΔΕΣ.

Κύπρις δὲ τὸν μὸν ἔδος σκπαγλευμάτι,
 δώσειν ὑπέσχετ', εἰ θεᾶς ὑπεκδράμοις
 χείλει, τὸ οὐθέν δ' ὡς ἔχει σκέψαμε λόγον.
 νικᾶ Κύπρις θεάς, καὶ τοσοῦνδ' δύμος γάμος
 ὄντεσσεν Ελλάδ'. οὐ κρατεῖται σκβαρβάρον,
 οὐτ' εἰς δόρυ σαθέντες, οὐ τυραννίδι.
 ἀδ' ἐντύχησεν Ελλὰς, ἀλόρικις ἐγώ,
 ἐνμερφίζεις πραθεῖσα, κώνειδίζομαι.
 Μὲς ὁν ἔχρις με σέφανον ἔπι κάρα λαβεῖν,
 δυπτω με φίστεις αὐλάτ' ἀν τοσὶν λέγειν,
 ὅπως ἀφώριμος' σκλέμων τῷ μὲν σῶν λάθρα.
 ἢλθ' οὐχὶ μικρανί θεόν ἔχων αὐτῷ μέτα,
 δὲ τὸν δὲ ἀλάσσωρ, ἐπ' Αλέξανδρον θελεῖς,
 ὄνόματι προσφωνεῖν νιν, ἐπει καὶ Πάριν,
 ὃν ἡ Καίκισε Σιτινίδης δόμοις λιπών,
 Σπάρτης ἀπῆρας νιν, Κρητίαν χθόνα.
 ἔτεν, οὐ σ', ἀλλ' ἐμαυλίων τὸν πόλεμόν τοις δέ οὐρανοῖς.
 τί δὲ φρονθύσα γ' σκλέμων αὖτ' ἐπασόμειν,
 ξένῳ προδύτσα παῖδεις, καὶ δόμος τούτοις
 τὸ θεὸν κόλαζε, καὶ Διὸς κρέας των γενεθλίων,
 δι τῷ μὲν ἀλλων δαμόνων ἔχει κράτος,
 κείνης δὲ δεύτερος θεός. συγγράμμα δὲ οὐκοί.
 Εγδεν δὲ ἔχοις ἀν εἰς θηρίον ἐπιπρεπῆ λόγον.
 ἐπεὶ θανάτων γῆς ἢλθ' Αλέξανδρος μυχόις,
 χρηστούς μὲν, οὐδὲντος τὸν θεοπόντα μη λέχει,
 λιπτωσαν οὐκέτι, νάυσις ἐπ' Αργεῖων μολεῖν.
 ἐπειδόμενοι δὲ τοις οὐρανοῖς μάρτυρες δὲ μει
 πύργων πυλώνοι, καππὸ τειχέων σκοποῖ,
 οἱ πολλάκις μὲν ἐφεῦρον. Μὲς ἐπάλξεων
 πλειλάγσιν εἰς γέλων σῶμα κλέπτησαν τούτοις
 βίᾳ δὲ ο καγνός μὲν οὐτος ἀρπάσας πόσις

Ε.α.

Δημήφορος

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Διάφορος, ἀλοχον τίχεν ἀκόντων φρυγῶν.
τῶς οὖν ἔτ' ἀν θυγατοιμὸν σὺ δίκως τόσι,
τῷρος σὺ δικάως, ἢν δὲ βίᾳ γαμεῖ,
τὰ δὲ οἰκοθεν τεῖν, ἀντὶ γιγνητηρίων,
τικρῶς ἐδούλευστε; εἰ δὲ τῷ μὲν θεῶν κρατεῖν
βούλει, τῷ χρήσειν ἀμαθεῖς, τῷ δὲ γέροντός είσει.
χο βασίλει, ἀμωμον Σει τέκνοισι, καὶ ταῖς.
τειθῶ διαφθείρεται τόδι, ἐπεὶ λέγει
καλῶς κακούργος θόσα. δεινὸν οὖν τόδε.

ἴχθυς τοῦς θεάσι τρῶτα σύμμαχος γενήθει.
καὶ τινάδε δεῖξω μὴ λέγετον τὸν θεόντα.
ἔγω γέροντος Ηραν, ταρθένον τε Παλλάδα,
οὐκ εἰς τοστὸν ἀμαθίας ἐλθεῖν δωκῶ,
ῶλ' δὲ Μήτηρ Αργὸς Βαρθάροις ἀπημπόλα..
Παλλὰς δὲ Αθηναῖς φρυξεῖ διδούεται τοτέ,
αὐτὸν τῷρος Ιδίων. τῷ γέροντος οὔνεκτον δὲν θεά
Ηρα, τοστὸν τίχεν ἔρωτα καλλονῆς.
τόστερον ἀμένον ὡς λάβῃ Διὸς τόσιν,
ἢ γάμον Αθηνᾶς θεῶν τινος τειρομάρνη,
ἢ ταφθενέαν παῖδος θέμητοντο.
φεῦγε σα λέκχα, μὴ μαθεῖς τοιεῖθεάς,
τόσον κακὸν κοσμοῦσα. μὴ πείσης Θεόντα.
Κύπριν δὲ λεξατ, ταῦτα γέροντος γέλως τολῦς,
ἐλθεῖν ἐμῶν ξανθαῖς παῖδες Μενέλεω δόμοις.
οὐκ ἀν μούρος ἀν θησυχός γ' σὺ οὐρανῷ
αὐτᾶς Αμυκλαῖς πάγαγε τῷρος Ιλιον.
τὸν οὖν μὲν ὕδε καλλος σκηνεπέταιος,
δοσός δὲ ιδών νιν νῦν, ἐποιήθη Κύπρις.
τὰ μῶρα γέροντος τοῖς θεῖς Αφροδίτη βροτοῖς.
καὶ τόντορος ὄρθες ἀφροσωμάτος ἀρχει θεᾶς.

ΤΡΟΑΔΕΣ.

δν εἰσιδεῖσα βαρβάροις ἐλίμασι,
 χρυσῷ τε λαμπρὸν, ἔξεμαργύθις φρένας.
 οὐ μὲν γάρ Ἀργεῖ, μίκρ' ἔχεσθ' ἀνειρέφε.
 Σπάρτις δ' ἀπαλλαχθεῖσα, τὸν φρυγῶν πόλιν
 χρυσῷ βένεσται καὶ πιστας καὶ λαχλύστην
 δαπαναμασιν. οὐδέ τοις ἵκανα Κιταὶ Μενέλεω
 μέλαδρα ταῦς σάμις ἐγκαθεύθεις θυσίας.
 εἰν. βιαὶ γάρ παῖδα φὺς ἄγαν ἐμόν.
 τὸς Σπαρτιατῶν δὲ τοῖς, οἵ τοις βούι
 ἀνωλόλυξες, Κάσορος νεαρίς,
 τὸς συζύγου τοῦ δύνασθε, οὐ καὶ τὸν αἰράπτω
 ἐπεὶ δὲ Τροίαν ἔλθεις, Αργεῖοι τέ σα
 καὶ ἵχνος, τὸν δὲ δοριπετῆς ἀγωνία.
 εἰ μὲν τὰ τύχεια χρέαστον ἀγγέλοιο σοι,
 Μενέλαον ἔνθες, τῷς ὅπερι λυποῖτ' ἐμός.
 ἔχων ἔρωτος αὐτὸν ταγωνιστὰ μέγαν.
 εἰ δέ ἐντυχοῖεν Τρώες, οὐδὲν τοῦ σέμε.
 εἰς τὸν τύχην δὲ δρῶσα, τὴν τοῦ πακέα, ὅπερ
 ἐποίησεν αὐτῇ, τῇ γετῇ δὲ οὐδὲ θελεις.
 καὶ πέτα πλεκταῖς, σῶμα σὸν κλέπτην λέγεις,
 τάργων καθιέτοις, ὡς μέρ' οὐσίας.
 τῷ δὲ τοῦτον ἐλέφθης, τὸν βρόχος ἀρίστην,
 τὴν φρεσγανὸν θήγαστον;
 αὐτὸς δὲ τοῖς ποιεῖσα τὸν πάρος πόσιν.
 καὶ τοιγάδε τούτοις σὲ πολλὰ πολλάκις.
 τὸν μύγαλον, τὸν ελέφαντα, οἵδε τοις ποιεῖσα
 αὐτοῖς γαμήσοι. σὲ δέ τοι τοῖς αὐτοῖς
 πολλάκις συνεχλέψασα. καὶ ταῦτον μάχης
 Ελλήνας, ἡμᾶς τοῦ. αὐτὸς οὐτέδε τοι τοικρόν.
 οὐ τοῖς Αλεξανδρός γάρ οὐδεὶς δόμοις,
 καὶ προσκυνεῖσθαι βαρεῖσθαι πείθεις.

Ε. Β.

μεγάλα

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

μεγάλα γέροντας σοι. καὶ πτοῖς δὲ σὸν δέμας
δένηλες ἀσκήσατα, καὶ βλεψας τόσα
ἢ αὐτὸν ἀθέρ. ὁ καὶ απῆσον κάρα,
ἢν χρινὸς ταπείνως εἰς ταπείνων ἐργάποις
φρίκη θέμουσαν κρᾶτ' ἀπετκυθισμάτην
ἐλθεῖν, τὸ σῶφρον τὸν ἀναιδέας πλέον
ἔχουσαν οὐτὸν τοῖς τρόποις θυμαρτικάδοις.
Μενέλαος δὲν τοῖς τρόποις θυμαρτικάδοις.
Τεράνωσον Ελλάδαν ἀξίως τιμήσειτανάν.
σαυτῷ νόμον δὲ τόνδε ταῖς ἀλλαγαῖς θέσης
γιναφέται, δινήσκειν, πτεινόν τοντον τοσαν.

χο Μενέλαος, τρογόνων ἀξίως τε, δόμων τε σῶν,
πίστης δάμαρθα, καὶ φελλὸς τρόπος Ελλάδος,
τὸ διηλύτης ἐυγενῆς ἐχθροῖς φανεῖς.

με ἐμοὶ δὲ σὺ συμπέπλωκας ἐις ταυτὸν λόγου,
ἔκουσίως τιμήδης εἰς δόμων ἐλθεῖν τελέως,
ξένας ἐις εὐνάς χρήν Κύπριος κόμπου χάριν
λόγοις αἰνεῖται. Βαῖνε λευτήρων πέλας.
πόντος δὲ Αχαϊῶν ἀπόδοσις εἰς μῆκρων μακροὺς
διανέστη, δι' εἰδῆς μὴ κατασχώντες εἰρέ.

ελέ μη. πρὸς σὲ γονάτιαν, τινὸν γόσσον τὸ τῆλον θεῶν
προσθεῖς ἐμοὶ, κλαίτης με. συγγίνωσκε δέ.

ἐκφέ μήδ' οὐς ἀπέκλιψεν δέ συμμάχος προδῶται.
ἔγω πρὸ καίνων, καὶ τέκνων σε λίστομα.

με πᾶυσα γερακά. τὸ δέ δὲ σὸν ἐφρόντισα.
λέγω δὲ προσπόλοις: πρὸς πρύμνας νεῶν,
τιμήδης εἰκονιζόμενος, ξένας ναυσολίσεται.

ἐκφέ μὴ νινοῦ νεάς θείταυτὸν εἰσβήτω σκάφος.

με πέ δέ δέσποτον βρῆθος; οὐ πάρος γέ τέχνης.

ἐκφέ Οὐκ εἴστι θρασύς. δέ τοις σὸν αἰεὶ φιλεῖ.

με ὅπως ἀν εἰκότερον τὸν ἐρωτικὸν ὄγκο.

ΤΡΩΑΔΕΣ.

Ἔτα δ' ἀβούλει. νᾶιώ γάρ οὐκ εἰσβισθεῖσι.

εἰς θνπερ ἡμεῖς, καὶ γάρ οὐ κακῶς λέγεις.

Ἐλθύσα δ' Αργος ὀπεράξια, κακῶς

κακὴ θανάτου. Καὶ γυαμξί συφρονεῖν

» Πάσας τι θάσιον μὲν οὐ τόδε,

ὅμως δ' οὐδὲ διεθρος, εἰς φόβον θαλῆ,

τὸ μῶρον οὐ τόλι, καὶ οὐτ' οὐτὸς θυθίοντες.

οὔτω δὴ τὸν Ιλίου

ναὸν, καὶ θυσέντα βωμὸν

τροῦθωκες. Αχαιοῖς

ὦ Ζεῦ, καὶ τελανῶν φόργα,

Συμύρνης αὔθερίας τε καπνού,

καὶ τέργαμον οἱραν,

ἰδαῖα τὸν ιδαῖακιοσοφόρα θάπη.

χιόνι καλάρρητα ποιαμέντα.

τέρμονά τε πρωτόβολον ἀλίφ.

τὰν καταλαμπτούμενα

ζαθέαν θεράπταγναν.

φρεδάδι σοι θυσία, Χορῶν

τὸν εὐφημοι κέλαδοι κατ' δρόνταν.

χρυσέων τε ξανθῶν τύποι,

φρυγῶν τε ζάθεοι σελαῖαι,

σιών δώμενη πλήθει.

μέλιδη μέλιδη μοι τάδ', εἰ φρονθεῖνας,

οὐρανίον ἔδραν θητεεηκῶς,

αὐλέρα τε, πόλεως ὀλβίαδες,

αὖ πυρὸς αὔδορομέναν

κατέλυσε τις δόριδ.

ὦ φίλος, ὦ πόσι μοι,

σὺ μὲν φθίνεινος, ἀλούγνεις

ανθαπίος, ἀγυθρος.

χο

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Ἐμὲ δὲ πόνιον σκάφος
δίσον, περοῖσι πορεύσῃ
ἴπτόθειν Αργος, ἵνα τέχει
λάίνα, κυκλώπει, ὄυραί αι νέμονται.
τέκναν δὲ πλῆθος σὺ πύλας
δάκρυσι χατάωρα σένδε.
Βοῶ βοῶ μάτερ, φύμοι,
μόναν δὴ μ' Αχαοῖ
χομίζεσθε σέθεν ἀπ' ὄμματαν,
χυανέαν ἐπὶ γᾶσι
εἰναλίασι πλάταις,
ἢ Σαλαμῖν' ἱεραῖ,
ἢ δίπορον χορυφαῖ,
ἢ θυμῖον ἐνθα πύλας
Πέλοπος ἔχθσιν ἔδρας,
εὖλ' ἀκάτει μελέας
μέσον πέλαγος ιούσας,
δίπαλτον ἱερὸν
ἄντα μέσον πλάται τέσσος
Αἰγαῖς χεραυγοφαές πῦρ
Ιλίσθεν, ὅτι με πολύδακριν
Ελλάδι λαζευμα γῆδεν θεορίζει.
χρύσεα δὲ ἔνοπτρα παρθένειν
χάριτας ἔχουσα τυγχανεῖ
Διός κόρα, μὴ δὲ γῆται
παρθών τε θαλαμονέσιας,
μὴ δὲ πόλιν Πιθαιάς,
χαλκόπιλόν τε θεᾶς,
δύστραμον ἀσχετέλεν,
Ελλάδι τῷ μεγάλῳ,

ΤΡΩΑΔΕΣ.

ταῖς Σιμοεντίσι τ' αὖ
μέλεα πάθεα Τρωϊσιν.
ἴδιον καρνακή χαμηλὸν μελαβάλλουσαν
χθονὶ συντυχίᾳ
λένεσετε Τρώων
τόντο Αξυανάκτ' ἀλοχοι μέλεσα
νεκρὸν, ὃν πύργων δίσκημα πικρὸν
Δαναοὶ κτείνοντες ἔχουσιν.

ταῦλη Εχέβη, γεώς μὲν πίτιλος ἔις λελμιαδός,
λάρυρα τάπτλοιπ' ἀχιλλείου τάφου
μέλλει πρὸς ἀκλάδες ναυσολῆν φθιώτιδας.
αὐτὸς δ' ἀνήκτας Νεοπτόλεμος, καγκάδες τίνας
Πηλέως ἀκεύσας συμφοράς, ὡς νιν χθονὸς
Αχειος ἀκβέβληκεν δ' Πελίου γόνος.
οῦ θάλατον οὔνεκ', ἢ χάριν μονῆς ἔχων,
φρύδος, μετ' αὐτῷ τὸν Ανδρομάχη πολλῶν θμοὺς
δακρύων ἀγωγὸς, λίνικ' ἐξώρμα χθονός,
παῖδας ἀγασένουσα, καὶ τὸν Εκτορός
τύμβον προσεννέπυστα καύ σφ' ἡτίσατο
δάκτυλη νεκρὸν τόνδ', ἐς τεσσάρης τὸν τρχέων,
ψυχὴν ἀφῆκεν Εκτορός τὸν σῆ γόνος,
φόβον τὸν Αχαιῶν χαλκόνων ἀσπίδα
τίλιδη, ἢν πατήρ τὸν δ' ἀμφὶ πλεῦρας ἐβάλλετο,
μή νιν πορεῦσαν Πηλέως ἐφ' ἑσταγήν,
μήδ' εἰς τὸν δάκτυλον, οὐ νυμφεύσεται
μήτηρ νεκρῆς τὸν δ' Ανδρομάχη λύπας δραῖη
ἄλλ' ἀντὶ κέδρης, περιβόλεων τε λαίνων,
εἰ τῇδε δάκτυλη παρέδιαστας δ' εἰς ὠλένος,
δύναμι τέλοισιν. ὡς περιτέλλεις νεκρὸν,
τεφανοῖς δ' ὅση Κιδωνίαμις. ὡς ἔχει τὰ σὰ,
ἴπετε βέβηκε. καὶ τὸ δέσποτε τάχος,

ἀφείλετο

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

αφέίλετ' αὐτὶς ἀγδαμὴ δύναται τάφο.

ἡμεῖς μὲν οὖν, ὅταν σὺ κοσμήσῃς νέκυα,

γίνεται ἐπαμπίσχοντες, αἵρεται δόρυ.

σὺ δὲ ὡς τάχιστα προσεισάλλεσθαι.

ἔνος μὲν οὖν μόχθος σ' ἀπαλλάξας ἔχω.

Σκαμανδρίς γάρ τάξει διαπερῶν ῥόας,

ἔλυστα νεκρὸν, καὶ πέννινα δάιμονα.

ἄλλ' εἴμι ὄρυχτος τῷδ' ἀναρρίξων τάφον,

ώς σωμάτομέν ἡμῖν τάπ' ἐμός τε, καὶ πόστος

τοις ἐν ξωπελόδοις οἰκεῖδ' ὅρμιστη τλατίλια.

πέμφτη Ήδονὴ ἀμφίτορην ἀστίδ' Εκτορος τάξιδι,

λυπρὸν δέαματα, κὸν φίλον λένιστην ἔμοι.

Ὥ μετζονός δύκον δορὸς ἔχοντες, ἢ φρεγῶν,

πί τούδε Αχαιοὶ ταῦτα δείσαντες φόνον

χαψὸν διεργάσασθε; μή τροιάν τοτε

τεστῆσταν ὄρθωστεν; οὐδὲν δέ τοι ἄρα.

δοθεὶς Εκτορος μὲν εὐτυχῶντος εἰς δόρυ

διολλύμεσθα, μυρίας τὸν ἀλλικερός,

τάλαιως δὲ ἀλούσις, καὶ φρυγῶν ἐφθαριδήσις,

βρέφος τοσούδει ἐδέσθαις; τούτοις ἀγνῶν,

οὗτοι φοβεῖται, μὴ διεξελθὼν λόγω.

Ὥ φίλατα, ὡς σοι δέανταίσις ἡλθε δύσυχος.

εἰ μὲν γάρ τοι θανεῖς τῷδε πόλεως ἡβης τυχῶν,

γάμισθεντες, καὶ τοῖσοθέν τυραννίδες,

μακάριοις ἡδοναῖς, εἴ τι τούτοις μακάριον.

νῦν αὖτε ίδιων μὲν γνούστε σῆς ψυχῆς τέκνου,

τούτοις δέ τοι δέσθαις ἐχρίσωσθε δύσθαις.

δύσκλιμεκρατέσ, ὡς σ' ἔκειρεν ἀνθίσις

τείχη ταῖς οὐλαῖς Λοξίου τυργώματα.

δύνασθε τούτοις τοιοῦτα βάστρυχον,

φιλήμασίγ τοι δέσθαις. ἔγειρης τούτης,

ΤΡΩΑΔΕΣ.

δεσέων ῥαγέντων φόνος, ἵν' ἀγρυπνὰ μὲλέγει.
 ὁ χεῖρες, ὁς ἐκτείνει ἡδεῖας παῖδες
 κέκλινθ' οὐκ ἀθροιστείλοις ταρόχειαδέ μοι.
 ἐπολλὰ κόμπας σκιβαλῶν φίλον σόμα,
 διλολας. ἐψεύσθε μ' ὅτ' ἐπειπλεύσης ταέπλες
 πλόκαμιν κερύματα. πρὸς τάφον δ' ὀμηλίχων
 κόμπας ἀπάξιοι, φίλα διδόντες ταροσφέγματα.
 σύ δ' οὐδὲ τούτοις, ἀλλ' ἐγώ σε τὸ γεώτερον,
 γράπτες, ἀπολιγοτεχνος, ἀδηλιον θάπτων γεκρόν.
 οἱ μοι. τὰ τόλλον ἀστάσματα, μητὸν ἐμαὶ βοφαὶ,
 ὑπνοις τὸν σκέψινοι, φρύδας μοι. πάκι τωτε
 γράψειεν ἀντει μεταστοιόδες οὐ τάφω;
 τὸ ταῦδα τόνδε ἔκλειναι Αργεῖοι ποτε,
 δείσαντες; ἀγρυπνὸν τόυπτήγαμη μὲν Ελλάδει.
 ἀλλ' ὁ ταῦτας ὁντα λαχῶν, ἔξεις διμεις
 οὐδὲ ταφάση χαλκόνωιον ἴτεαν.
 ὁ καλλίπιχις Εχίλορος βραχίνα
 σώζεται ἀριστον φύλακος ἀπώλεσας σέθει,
 ὁς ἡδὺς οὐ τώρπακε σόδε κεῖται τύπος,
 ἔτυός τούτοις ταριθρόμοις ιδρῶς,
 ἐν τούτοις μετώπῃ τολλάχις τοντούς ἔχων,
 ἔσαζεν Εχτωρ, προσθείται γενειάδει.
 φερέτε, κομιζετε' ἀθλίων κόσμουν γεκρῶ.
 οὐ τούτοις παρόντων. οὐ γάρ τοις καλλος τύχαι
 διάγματα διδώσιν. ὡν δὲ ἔχω, λίπη τάδε.
 Θυητούμενος, δοσις εὐταράσσει δοκῶν,
 Εμπλικήος ὁντανθρωπος ἀλλοτρ' ἀλλοσε,
 Βέβαμαχαίρε. τοις βόσποις γάρ οὐ τύχαι
 Πηδῶσι, κόσμεταις αὐτοῖς ἔπτυχει ποτε.
 χαὶ μὲν πρὸς χειρῶν μῆδες οὐ σκυλευμάτων.

F. a.

Φρυγία

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Φρυγίων φέρεται κόσμον ἔξαπλην νεκρῷ.
 ὁ τέκνον, οὐδὲ ἵπποισι γινήσαν τάσε,
 οὐδὲ ἄλικας τόξοισιν, οὐδὲ φρύγες νόμοις
 τιμῶσιν, σὸν εἰς πλησμονὰς θηράμδυοι.
 μάτηρ ταῦτος Κιπροσίθιος ἀγάλματα,
 τῷ σῶν ποτὸν διην. νυῦ δέ σεν θεοσυγῆς
 ἀφείλετε Φλένη. τορὸς δέ καὶ ψυχεῖς σέθεν
 ἔκτενε, καὶ τάντ' οἰκον ἔξαπλεσεν.
 οὐδὲ φρενῶν ἔθιγες, ἔθιγες.
 ὁ μέγας ἔμοι τοτὲ ἀνάκτωρ τόλεως.
 ἔκα δέ σὺ γάμοις ἔχρεις σε τροπέωθα χροῖ,
 Ασιαπίδων γύμαντα τὸν περιάτειν,
 φρύγια πέπλων ἀγάλματα ἔξαπλω χρόσες.
 σύ τούτοις οὖσα καλλίνικε μυρίων
 μῆτερ Νοσούμων Εκτορος, φίλον σάκος
 σεφαντ. Ναιτῆ γέρον, οὐ ναιτῆσα σωὴν νεκρῷ.
 ἐπεὶ σε πολλῷ μᾶλλον, οὐ τὰ τούτα Κροῖ
 κακοῦ τούτοις οὐδεὶς αἴτιον τιμανὴν ὄπλα.
 οὐδὲ, οὐδὲ, οὐδὲ.
 πικρὸν δύμημα γαμάστη ὁ τέκνον,
 δέξεται. σένα τούτη.
 ἔκα οὐδὲ, οὐδὲ. Χο. νεκρῶν ίαχον.
 ἔκα ιώ μοι μοι.
 χο οἵμοι δῆτα σῶν ἀλάσων κακῶν.
 ἔκα τελαμῶσιν ἔλκη, τὰ μὲν ἔγω σ' ίατμα,
 πλήμαν ίατρὸς δνομένης σα, τάργα δέ δυ.
 τὰ δέ σὺ νεκροῖσι, φροντίσῃ πανύρσέθεν.
 χο ἄρχοντας ἄρχαστε χειρὶ κράτα, πιτύλοις
 διδύσατε χειρός, ιώ μοι μοι.
 ἔκα ὁ φίλταται γυναικες.
 χο Εκάθησεν ἔννεπε.

ΤΡΟΑΔΕΣ.

τίνα θροῖς αὐδανός;
 ἔκαστος ἡνὶς ἀρέσθιος, πληνὸν δὲ μοὶ πόνοι,
 Τροία τε, πόλεων ἔκκριτον μισθωμένη.
 μάτιν δὲ ἐγθυτοῦμεν. εἰ δὲ ἡμᾶς θεός
 ἔστρεψεν ἀγνωπεριεθαλὸν κάτω χθονὸς,
 ἀφανῆς δὲ ὄντες, σόκον δὲν ὑμνήθημεν
 μούσας ἀοιδᾶς δόντες ὑστέροις βροτῶν.
 χωρῆτε, θάπτετε ἀθλίφτιμον νεκρῷ.
 ἔχει γάρ οἴα δεῖ γε νερτέρων σέφη.
 „ Δοξῶ δὲ τοῖς θαυμοῦσι διαφέρειν Βραχὺ,
 „ Εἰ πλουσίων τις τέυχεται κτερισμάτων.
 „ Κενὸν δὲ γαύρωμ' έστι τὸν γάνγρων τόδε.
 χο. ίώ, ίώ. μελέα μάτιερ γ', οὐ τὰς μεγάλας
 ἐλπίδας έπι τοῖς κατέγυναψε βίσ,
 μέγας δὲ ὀλβιωδεῖς, ὡς εἰκαστέρων
 ἀγαθῶν ἐγένετο, δειγμῷ θανάτῳ μίσθιωλας.
 ἔκαστος ία, ία. τίνας Ιλιάσιν τάχις δὲ σὺ χορυφᾶς
 λεύσω, φλογέας δαλοῖσι χέρας
 διερέασον ίας, μέλλει Τροία
 χαυνόν τι κακόν προτέσθεια.
 ταλ. αὐδῶ λοχαγοῖς, οἵ τε ταχταὶ πιμπράνα
 Πριάμου τόδε ἀσυ, μηκέτ' ἀργοῦσσαι φλόγα
 σὺ καὶ σύστην, ἀλλὰ πῦρ σύνενα,
 ὡς δὲν κατασκάψαντες Ιλίου πόλιν,
 σιλλώμεθ' οἰκοδόμοις Τροίας ἀπό.
 ὑμῖς δὲ ίν' ώστος λόγος ἔχει μαρφάς δύο,
 χωρῆτε Τρώων πάνδεις, ὄρθιαν ὅταν
 σάλπιγγος ἡχὲ δῶσιν ἀρχαγοὶ σρατό
 πρὸς ναῦς Αχαιῶν, ὡς ἀποσέλλει γῆς.
 σύ τοι γερασκεῖ δυσυχεσάτη γαία,
 ἔπου μεδήκουσίν σ' Οδυσσέως πάρα

F. B.

οἰδ',

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

οιδ', ω σε δόυλων κλῆρος σκέπειπα πάτερα.
 ἐκά οἱ γὼ τάλαντα. τό το δὴ τὸ λοιπόν,
 καὶ τέρμα πάντων ἡδη τὸν ἐμβῆ κακῶν.
 οὗδι μὲν παῖς ίδος. πόλις οὐ φάσκεται πυρί.
 ἀλλ' ὡ γερασὲ πόλις, οὐ πίστευσον μόλις,
 ως ἀπάσσωμα τὸ ταλάπωρον πόλιν.
 ω μεγάλα δὴ ποτ' ἀμπνέουσ' οὐ βαρεύεται
 Τροία, τὸ κλῆνον ὄνομ' ἀφαιρήσῃ τάχα.
 πιμπρᾶ σὺ, χ' ἡμᾶς ἐξάγουσ' οὐδὲν χθονὸς
 δόυλας, οὐδὲν τοῖς θεοῖς καλῶς;
 καὶ πρὸν γδρὶ σὸν ἔκουσταν δναγαλόνυμοι,
 φέρε εἰς ταυρανὸν μελμένη. Οδυσσέως δὲ χρὴ
 εἰς χερα δοιωμα τιώδε, καὶ τέμπεν γέρας.
 ταλ οὐθεοσιάς δύσινε τοῖς σαυτὸν κακοῖς;
 ἀλλ' ἀγετε, μὴ φείδετε. Οδυσσέως δὲ χρὴ
 εἰς χερα δοιωμα τιώδε, καὶ τέμπεν γέρας.
 ἐκά οὐτο τὸ το το το το.
 κρόνιε πρύτανι, φρύγιε γενέτα
 πάτερ, ἀνάξια τὸ Δαρδανίου
 γηγῆς τάδ', οἰα πάσχομεν, δέδορκος.
 χο δέδορκεν, ἀ δὲ μεγαλόπολις,
 ἀπολις δλωλεν,
 δυδ' ετ' έτη Τροία.
 ἐκά οὐτο το το το το.
 λέλαμπεν Ιλιος. περ-
 γάμων ταυρί καταίθεται
 τέρεμνα καὶ πόλις, ἀκρα τε τόχεων.
 χο έρυγι δὲ καπνὸς, ως τις δύ-
 ρανία πεισοῦται δορὶ καταφθίνει γα.
 μαλερὰ μέλαθρα, πυρὶ κατάδρομα,
 δαια τε λόγχα.

ΤΡΩΑΔΕΣ.

ἐκάριον γάρ θόφιμε τὸ εἰρήνη τέκνων. Χο. ἔ. ἔ.

ἐκάριον γάρ τέκνα, κλύετε, μάθετε μαρτύρος αὐδάν.

χοιον γάλεμι ω τοις θανόντις απύρις.

γέραμά τ' εἰς τάέδον τιθεῖσα μέλεα,

καὶ χερούς γάμων χρύπτιστα διοστῆς.

διάδοχόν Θεον γόνυ τίθημε

γάλια τοις ἐμοῖς

καλλίστα νέρθεν ἀθλίτις ἀκοίτας.

ἐκάριον ἀγόμενα φερόμενα Χο. ἀλγος ἀλγος βοᾶς.

ἐκάριον δόυλον ὑπόμελαθρον. Χο. σὰς τάχας γ' ἡμᾶς.

ἐκάριον ἵω Πρίαμε, Πρίαμε. σὺ μὲν γάρ οὐλόμηνος,

αταφος, ἄφιλος, ἀτας ἡμᾶς αἴτιος εἶ.

μέλιας γάρ δ' ὅστε κατακαλύψει

δάνατος, ὅσιον ἀνοσίαμς σφαγαῖς.

ἵνεῶν μέλαθρα, καὶ πόλις φίλα.

χο. ἔ. τὰν φόνιον ἔχετε

φλόγα, δορός τε λόγχαν.

τάχ' εἰς φίλαιν γάνη ἐπιτετῆδ' ἀγάνγυμος.

κόνις δ' ἵστα χειρῶν τελέρυγις τερδες αὐθέρα,

αἴτιον δικιων ἐμήνη μεθίσθ,

δνομα δὲ γάνες ἀφανῆς εἴσιν,

ἄλλα δ' ἄλλο φρεάδον.

οὐδὲ τέτ' ἔστιν ἀ τάλαγα Τροία.

ἐκάριον ἐμάθετ', σκλύετε

τεργαθάμων κτύπον.

ἴνοσις ἀπασταν, ἔνοσις

βπικλύσθ τόλιν.

ἵω θομερά, θομερά μέλια,

φέρετ' ἐμόν ἵχνος.

ταλιον γάλαγαν

δόυλογον ἀμέραν βίσ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Ιώ τάλαντα τεύλις. ὅμως δὲ
ταρόφερε τούδε σὺν
ὅπι πλάτας Αχαγῶ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΤΡΩΑ-
ΔΕΣ.

